

ת"פ 2507/09 - מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נגד רועי חסידוב, בני

חסידוב

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 09-2507 מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נ' חסידוב ואח'
בפני כב' השופטת נאהה בקורס

בענין: מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא
המאשימה

נגד
1. רועי חסידוב
2. בני חסידוב
הנאשמים

ב"כ המאשימה עו"ד אריאל אודרברג

הנאשם 1 בעצמו וב"כ עו"ד קבלר

הנאשם 2 בעצמו וב"כ עו"ד מושקוביץ

הכרעת דין

.1. החלטתי לזכות את נאשם 2 מעבירות האיים - המפורטת בסע' 4 לכתחזוק האישום.

.2. כנגד הנאשמים הוגש כתוב אישום המחייב **לאשם 1 עבירה גנבה** לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), **ולנאשם 2** מחייב עבירות **הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו** לפי סעיף 275 לחוק; **איומים** לפי סעיף 192 לחוק; **העלבת עובד ציבור** לפי סעיף 288 לחוק; **חזה באור אדום** לפי תקנה 22 לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 **ונריגת בקהלות ראש** לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה.

על פי המפורט בכתב האישום, ביום **24.9.09** בשעה 19:10 בחנות "וונות ביתן" ברעננה נטל **נאשם 1** 14 קופסאות של מזון תינוקות מסוג "סימילאך" בשווי של 643.86 ₪, והכניסם לשתי שקיות. בהמשך - עבר את הקופות, והציג לשומר בחנות קבלה ע"ס 29.10 ₪ שאינה תואמת לרכוש אותו נטל מהחנות.

מיד ובסמוך, עוכב נאשם 1 ע"י דוד אלבז.

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

בנסיבות אלה ועל רקע העיקוב נכנס נאשם 2, אחיו של נאשם 1, לחנות ואים על אלבז ואומרו **"אני מכיר את כל המשפחה שלו אל תdag יהיה בסדר, אני מכיר את הבן שלו שי"**, בכוונה להפחידו.

בהמשך עוכב נאשם 1 ע"י השוטרת ניקול חביב שהגיעה לחנות.

נאשם 1 הוכנס לנידת המשטרה ובמהלך הנסעה, עת נעצרה הנידת ברמזור אדום, עצר נאשם 2 את הקטנווע עליו רכב בצמוד לנידת ופתח את דלת האחורי של הנידת בצד בו ישב נאשם 1.

בהמשך, במהלך הנסעה ניסה נאשם 2 להגיא מספר פעמים לדלת נידת המשטרה.

השוטר שניר לו הוזעק לשיער לנידת, סימן לנאשם 2 לעזרו, אולם נאשם 2 אמר לו **"שם עלייך זין"** וממלט מהמקום, כשבנשיטתו חזה צומת באור אדום ועלה על מעבר חציה.

בהמשך נעצר נאשם 2 בבתו וহובא לתחנת המשטרה.

בתחנת המשטרה איים נאשם 2 על אלבז בכך שאמר לו **"אל תdag יהיה בסדר איתך"** וכן **"חכה חכה אני אראה לך"**.

.3. בתגובהם לכתב האישום כפרו הנאשמים במיוחס להם.

נאשם 1 מודה כי רכש מספר קופסאות, אולם הוא לא עזב את שטח החנות אלא עשה דרכו לקופה הראשית, כמו כן כופר כי הציג קבלה.

נאשם 2 העלה טענת אליבי לפיה במועד ובשעה האמורים היה בביתו, בלבד עם הוריו ועם בחור בשם ניר, ועל כן לא נכח בחנות ולא רכב על אופניו.

על עדי התביעה נמננו: .4

(1) ע"ת-1-אלכסנדר חייט (עמ' 8-4 לפרוטוקול)

(2) ע"ת-2- ניקול חביב (עמ' 17-9 לפרוטוקול)

(3) ע"ת-3-ערן יהודה (עמ' 22-20 לפרוטוקול)

(4) ע"ת-4-קלרה לוי מימון (עמ' 36-36 לפרוטוקול)

(5) ע"ת-5- פקד בסאם נבואני (עמ' 38-36 לפרוטוקול)

(6) ע"ת-6-רס"ב יוסף קטש (עמ' 40-40 לפרוטוקול)

(7) ע"ת-7-רס"מ שניר לוי (עמ' 40-44 לפרוטוקול)

עמוד 2

(8) ע"ת/8-דוד אלבז (עמ' 45-58 לפרטוקול)

(1) ע"ת-אלכסנדר חייט - עובד בשיטור משלב בעיריית רעננה.

ביום **24.9.09** היה סייר והגיע ביחד עם השוטרת ניקול לאירוע של גנבה מסווג. הם ראו את שני הנאים ואת מנהל הסופר, שהסביר את מצב הדברים.

הם ראו קופסאות מזון אצל המנהל עם חשבונית, והשוטרת ניקול קיבלת הוראה לעכב את הנאם שנטפס עם הדברים. היא נכנסה לנידת ביחד עם אחד הנאים, השני היה על הקטנוו, ואמרו לו הגיע לתחנה.

במהלך הדרך נסע ליד מכוניות והנאים ניסו לדבר אחד עם השני. הם אמרו להם שאסור לדבר, וכשעצר את הנידת ברמזור של תחנת כ"ס - הנאם על הקטנוו ניסה לפתח את דלת הנידת, והוא (העד) ראה את זה - ובתגובה נסע ברוורס וזו לאט אחרת, הדלת נפתחה קצת, לא לגמרי.

זהה בביבם"ש את שני הנאים אבל לא זכר מי נסע בנידת וממי על הקטנוו (פרו' עמ' 4 ש' 27-10).

הוא ניסה למנוע מהנאם לפתח את הדלת ונסע לאט עם הנידת, הם דיווחו בקשר, הגיעו עוד כוחות, והנאם על הקטנוו "חתר" את כל המכוניות וברח ברמזור אדום.

לאחר מכן הגיעו לתחנה עם הנאם השני, ונידות יצאו לחפש את הנאם על הקטנוו (עמ' 5 ש' 8-1).

בחקירה נגד לב"כ נאשם 1 העיד כי אינו שוטר, והקשרתו לתקiid הוא ועדת קבלת עירייה. הוא יצא ייחידה קרבית. אין לו סמכויות של שוטר.

הוא נהג בנידת כשנאים 1 ישב מאחורה ולידו ישבה השוטרת ניקול.

אם ניקול אמרה שהנאם 1 ניסה לפתח את החלון ולא הצליח, ציין כי החלון נפתח ידנית, הדלת לא נפתחת מבפנים. אם פותחים את החלון ומוציאים יד החוצה- אפשר לפתח את הדלת מבחוץ.

ראה שנאים 1 ניסה לפתח את החלון ולדבר עם הנאם על הקטנוו, היה פתח קטן בחalon. לעיתים הסתכל אחרת תוך כדי נהיגה אבל לא כל הזמן. החלון לא היה פתוח בזמן שנסעו.

נאם 1 נכנס לנידת בלי להתנגד אחרית היו אוזקים אותו (עמ' 5 ש' 32-10).

ליד מושב הנהג ישב הבוחר מהחנות- הקב"ט או המנהל.

נאם 1 ניסה לפתח את החלון מצד ימין וזה גם הדלת שנפתחה. נאים 1 לא ניסה לצאת החוצה, אחרית היה רשם זאת.

הוא רשם דוח רק שש שנים ימים לאחר האירוע, כי נראה שבאותה משמרות לא רשם דוח, נראה שהמשמרות שלו הייתה 6 ימים אחרי.

לא זכר מי היה בחדר המנהל.

היתה קבלה עם שווי הגניבה, והוא גם מצולמת (עמ' 6 ש' 20-1).

בחקירה נגדית לב"כ נאשם 2 העיד כי לא זכר מה צבע כסdet רוכב האופנוע, לא זכר אם הייתה סגורה או פתוחה, ולא זכר אם היה עם משקפים או לא.

אחראי המשמר אמר לו למלא מזכיר באותו יום או לחרת, אבל הוא היה בעבודה במשמרת רק 6 ימים לאחר מכן. לא זכר את שעת האירוע, לא רשם בזיכרון (עמ' 6 ש' 22-32).

יש יומן אירועים והוא מלא דוח בסוף משמרתו, נראה זה בארכיו במקודם. מדובר בדוח של כמה מילימ-לגי עיכוב והעbara לתחנה.

הוא לא הפעיל כוח כלפי הנאשם, רק ניסה למנוע ממנו לצאת מהרכב. יכול להיות שציין זאת בדוח לעירייה. הוא לא התבקש לבוא ולעשות מסדר זיהוי (עמ' 7 ש' 1-23).

הוא עצמו ראה את הנאשם על הקטנווחוצה באור אדום בזמן שניקול והבעלים של "יינות ביתן" נוכחים עמו ברכב. אם האחרים לא צינו דבר לגבי מעבר באור אדום, ענה כי לא יודע מה הם ראו, הוא יודע מה הוא ראה. ניקול ישבה מאחוריו, וכשהקטנווח ברוח- דלת הרכב כבר הייתה סגורה והנאשם ישב, כך שהוא החיזיר את תשומת הלב קדימה.

לא זכר איזה בגדים לבש נהג הקטנווח, לא ידוע את מספר הרישוי.

הנאשם על הקטנווח אמר לנאשם ברכב שלא יسع לתחנה ועוד דברים.

תפקידו הסטיים בכך שהגיע לתחנה.

לא צין בזיכרון שלו את שמו של הנאשם. אף אחד לא מסביר לו כיצד למלא דוחות.

את המזכיר נתן לאחד השוטרים בתחנה (עמ' 8 ש' 22-1).

(2) ע"ת-2- ניקול אביב- שוטרת קהילתית, ובזמן האירוע הייתה שוטרת סיור ברעננה.

ביום **24.9.09** התקבל אירוע דרך מוקד 100 על בחור שנתקפס גונב בחנות "יינות ביתן" ברעננה, זה היה סביבות 00:19 בערב.

היא הגיעו למקום בגיןית משולבת עם סייר הביטחון אלכס חייט, הפנו אותו למנהל המקום, שהצביע על נאשם 1 וטען שעבר אליו הקופות עם מוצרים שגנב, לאחר שהגיע חבר שלו - נאשם 2.

נאשם 1 סירב לשלם את הסכום של המוצרים, אמר לה שאין לו כסף או שהוא לא מעוניין, אז הודיע לו כי הוא מעוכב.

נאשם 2 היה לידיו וטען שהוא חבר שלו ובא לנסות לעזור לו, והוא אמרה לו שمبرיחנתה הוא לא קשור לעניין והוא יכול לעוזב את המקום.

נאשם 1 התבקש לחתת לה תעודה זהות כדי לבדוק אותו במסוף, והוא טען שאין לו ת"ז והוא לא זכר בעל פה. הוא גם סרב להזדהות, והוא הודיעה לו שהוא מעוכב בכל מקרה.

הויאל ובעל החנות טען כי נאשם 1 ניסה לברוח - היא לא התעכבה בגביית עדות מהבעליים אלא דאגה להוביל את הנאשם 1 ישר לתחנת המשטרה, והבעליים התילווה אליו כדי לחתת עדות.

בעל החנות ישב ליד הסיר מקדימה, והוא ישבה מאחוריה עם נאשם 1.

הם נעלו דלתות לצד שלייד נאשם 1. היא ישבה מאחורי הסיר לצד שמאל, והנאשם מצד ימין.

נאשם 2 אמר שהוא הגיע לתחנה עם האופנו שלו, והוא הסבירה לו שהוא לא יכול להיכנס לחקירה אלא רק להמתין בחוץ, והוא אמר שיסע אחריהם ויבוא תחנה (עמ' 9 ש' 32-2).

כל הדרך הנאים ניסו לדבר אחד עם השני מהחלון, עשו סימנים, החלון היה סגור. ברגע שקלטה את האינטראקציה ביניהם - ביקשה מנאשם 1 להוריד את הראש למיטה, ואיר שהוא הוריד - נאשם 2 שעלה הקטנווע פתח את דלת הניתת מבחוֹץ.

הם בדיק עצרו בפרק תנועה, והוא נצמד לדלת הניתת, פתח דלת אחריות ימנית, ונאשם 1 עשה תנועה כאילו הולך להוציא איבר מהדלת. היא הודיעה לו על מעצר באותו רגע, סגרה את הדלת, והוא נעצר. הם המשיכו לכיוון התחנה.

היא הודיעה לנידות על הקטנווע המדובר, ונתנה את מספר הרישוי שראתה במהלך הנטישה.

נידת חסמה את הכניסה לתחנה כי ידעו שהוא הולך להגיע לשם. ברגע שהגיעו לצומת - הקטנווע הבחן בכל הניתות, וברח.

לאחר מרדף-נעלם קשור עין. היא הגיעו עם נאשם 1 לתחנה, התקשרה לקצין המודיעין לחתת לו את מספר הקטנווע, והוא אמר לה שמדובר באחים חסידוב (עמ' 10 ש' 1-16).

בתחנה הווער נאשם 1 לשוטר, שירץ זהה אותו מאירועים קודמים, ונתקב בשמו. נעשתה גם בדיקת מופוטאץ' כדי לזהותו, ממנה עלה כי שמו של נאשם 1 הוא רועי חסידוב.

במשך היא נקרה לחדר הבילוש כדי לבדוק אם הבוחר שהובא הוא זה שהזדהה כחברו של נאשם 1, וראתה כי זה הבוחר שהיא בסופר מarket ינות ביתן ונסע על הקטנווע. היא זיהתה אותו בוודאות, הוא החליף בגדים, זיהתה אותו לפי מראה פניו, מבנה גוף, גובה. היה גם עם קצצת זקן.

הוא גם דבר אליה בוחנות - אז זיהתה אותו גם לפיה הקול.

לאחר מכן ביקשו גם מבעל החנות להגיע ולזהות אותו. שמו של הבוחר- בן חסידוב.

היא זיהתה אותו במאה אחוז, ראתה אותו לאורך כל הדרך על הקטנו- והייתה עמו בקשר עין.
אין מצב בו התחלף עם רוכב קטנו אחר במהלך הנסיעה (עמ' 11 ש' 1-24).

בחקירה נגדית לב"כ נאשם 1 העידה כי רשמה את דוח הפעולה ודוח המעצר (שם, ש' 26-32), ורשמה את כל מה שקרה. לא רשמה שנאשם 1 אמר לה שלא רוצה לשלם או שאין לו כסף, לא רשמה שנאשם 2 אמר שהוא חבר שלו, ולא רשמה שהנאשם 1 היזע עצמו החוצה כשנאים 2 פתח את דלת הבניין.

בהתחלת הودעה לו על עיקוב - אבל מאחר שהיא לה חשש שהוא יברוח- עצרה אותו.

היא הודיעה לו שהוא עצור ואזקה אותו מיד לאחר פתיחת הדלת. הוא ידע שברגע שהדלת נפתחה - הוא יעצר, גם בחנות הוא ניסה לברוח.

לא יודעת אם אלכס ראה את זה, האזוק הגיע גם בעקבות כך שבבעל החנות ציין שנאשם 1 ניסה לחמוק ממנו לאחר שתפס אותו.

לא רשמה בדוח המעצר שהיא ניסיון בריחה (עמ' 12 ש' 1-32), לא עשתה חיפוש על גופו, והודיעה לו שהסיבה לעיכובו זה גם גנבה.

לא כתבה את כל שיחתה עם נאשם 1 אלא רק את תגובתו "עוגמת נפש, ביזון" בדוח המעצר.
לא זכור לי כי נאשם 1 פתח חלון תוך כדי נסיעה, רק הדלת. יכול להיות שהיא והיא לא זכרת (עמ' 13 ש' 1-26).

בחקירה נגדית לב"כ נאשם 2 צינה כי מכירה את השוטרת אסתר אנגל לו (שם, ש' 29-28).
התובעת לא דיברה אותה בקשר למה שאטי אנגל אמרה שהיא עשתה או אמרה לה.

יכול להיות שאסתר אנגל התקשרה אליה והוא אמרה לה שנאשם 1 בبنيית ניסה לפתח את החלון, היא לא זכרת. הנאים סימנו דבריהם ביניהם. לא זכרת מהם צעקו ביניהם.

הם ביצעו נעילת דלותות בדלת שליד המעווכב מיד כשנקנס לבניין ולפני תחילת הנסיעה.
לא כתבה בדוח פעולה שביקשה מהנאשם 1 להוריד את הראש למיטה.

מספר האירועים כל משמרת משתנה. בערך ממוצע של 300 אירועים בחודש (עמ' 14 ש' 1-29).

לא יודעת למה לא כתבה בדוח שהתקשרה לקצין המודיעין ניסן בן אריה. את הפניה ממוקד 100 קיבלה במכשיר קשר, אין להם מחשב בניהית משולבת. הדוח ידני ואין דוח ממוחשב.

את דוח המוסף לגבי מספר האופנו היא שידרה לנויות אחרות שהוציאו את הדוח, לה עצמה אין מחשב בניהית. באותה תקופה לא ניתן היה לבדוק במחשב בתקנה בלבד תקלה. לא רשמה זאת בדוח הפעולה ובמצקרים (עמ' 15 ש'

.(1-30)

לא זכרת את הקסדה - אם פתוחה או סגורה, לא צינה זאת בדו"ח.

לסיר ביחס ימן אירועים, בו הוא צריך לרשום כי זה קשור לעיריה, ולא אליה.

ראתה את אלכס רושם ביום אירועים - אבל לא זכרת אם רשם ביום האירוע. לא מצלמת את ימן אירועים לאחר אירוע. אם היה אירוע חריג- היא הייתה מצינית בדו"חות שלה, כמו מעבר באור אודם וכו'.

אם מעבר באור אודם לא מצין בדוחות שלה - זה או נשכח או לא קרה.

לא זכרת מה לבש רוכב האופנוו (עמ' 16 ש' 1-3).

הוא החליף בגדים בין אירועו להגעתו למשרד מודיעין, אך לא צינה מה לבש (עמ' 17 ש' 6-1).

בחקירה חוזרת העידה כי לא זכרת את השיחה עם אסתר אנגל לגבי הלבוש, היא זכרת מה הוא לבש- חולצה עם כתוביות בצבעים ורוד עם צהוב וגינס, פשוט לא כתבה זאת (שם, ש' 11-8).

(3) ע"ת-3 - ערן יהודה- חוקר בתחנת כ"ס בזמן הרלוונטי.

הוא ערך את **ת/ת-1-ת/3**.

בחקירה נגדית לב"כ נאשם 1 העיד כי חקר את הנאים, ولكن ידע שהם אחיהם. במסדרון ישב נאשם 2 עם עוד מישחו. לא זכר, הכל לפי המזכר.

לשאלה האם זכר כי שאל את נאשם 2 ששב על ספסל אם הוא מכיר את נאשם 1, וכי את נאשם 1 שאל אם מכיר את מי במסדרון כשהיו עוד אנשים במסדרון - ענה שיתכן והיו עוד שוטרים במסדרון, לא זכר אם ישבו אנשים נוספים בצד (עמ' 20 ש' 23-3). עבר הרבה זמן וקשה לזכור.

בחקירה נגדית לב"כ נאשם 2 העיד כי לא הזמין עד אליו בשם ניר קובזמן שמוסר נאשם 2 בחקירהתו כי הוא היה חוקר תורן בשעות הלילה, ולמהרת התקין עבר לטיפולו של חוקר אחר ע"י הרמ"ח (עמ' 20 ש' 25-32).

החוקר האחראי בתיק היה בני נחמן.

לא ערך עימות בין הנאשם לבין דודו אלבז, לא הוציא דיווח מהר"מ לגבי אירוע, לא שלח שוטר בליל אירוע ל"ינוט ביתן" לתפוס את סרטי מצלמות האבטחה של החנות, לא בקש את ימן אירועים של הסיר חיט, אבל יוכל לומר שהסירים מביאים להם את דו"חות הפעולה. הוא תמיד מבקש.

לא ידוע לו שבנימית השיטור המשולב יש גם ימן אירועים של פקח העירה. לא ידע שהסיר ערך מזכיר רק ביום

29.9.09, והוא לא ביקש דו"חות פעולה (עמ' 21 ש' 24-1).

בחקירה חוזרת העיד כי לא זכר את המועד ושעת האירוע (שם, ש' 31-28).

בחקירה את הנאשם במשטרת מסר כי ביום האירוע היה אצל בחור בשם ניר משעה 16:00-18:00 (עמ' 22 ש' 4-1).

(4) ע"ת-4- גב' קלהה לוי מימונ - קופאיית ראשית ב"יננות ביתן".

עזבה לפני שניםיים, וחזרה עכשו. האירוע היה לפני שניםיים וחצי, זמן רב לפני שעזבה.

זכורת שזה היה בערב, טילה בכו הkopoot לראות מה קורה עם הקופאיות, אם יש לקוחות, ולא היה עומס מיד.

יש 20 קופאיות, החנות לא הייתה מלאה, והגיעה לפס הקופoot כשראתה את הנאשם עומד עם שתי שקיות סימילאך - כמות גדולה, והכמות קצרה עוררה את חשדה. הוא גם כל הזמן הסתכל לצדדים לראות אם מסתכלים עליו.

לאחר מכן הוא הלך לכיוון הקופה ראשית, ראה שלא מסתכלים עליו, יצא לכיוון היציאה, והוא צעקה לבוחר בשם ויקטור. העובד מחלקת הירקוט שבדוק נכנס, שיעזר אותו.

הוא עצר אותו, וכשבדק את הקבלה שהגישה - ראתה שהיא לא תואמת את המוצרים (עמ' 26 ש' 33-3). זכרת שבקבלת היה סכום קטן.

הוא היה במרחק של 4-3 מטרים מהקופה הראשית, נתפס בכניסה הראשונה, ולא ביציאה ממש.

היא שמרה את הקבלה והביאה למנח יחיד עם המוצרים.

חושבת ש��קיות של הנאשם היה רק סימילאך אולי עוד שני דברים, בקבלת לא היה כלל סימילאך- היא הייתה מאותו יום ומאותה שעה כמעט.

את הקבלה נתנה לבוחרה שגבתה ממנה הוודה (עמ' 27 ש' 1-25).

לאחר מכן ויכוח בכניסה, נכנס הנאשם 2 עם קסדה ואמר שהוא אחיו ומה רוצים ממנו. הגיע סגן המנהל אנטולי, ותו록 כדי תקשרו למנהל דוד שהגיע, והוא עלו למשרדים לעלה.

נאשם 1 לא הותקף ע"י אחד העובדים, לא היה מי שיתקיף אותו.

אין לה היכרות מוקדמת עם הנאים, היא באה מאשקלון לעבוד במקום (עמ' 28 ש' 31-16).

היא לא יכולה לזכור אותם. זכרת שהבחור השני נכנס עם הקסדה היה גבוה יותר מהראשון, אך לא זכרתתו פנים.

ఈ בחור השני נכנס - הוא היה עם פנים חשובות. בהתחלה היה עם קסדה, אבל יצא וחזר עוד פעם בלי קסדה.

לא יודעת אם האירוע נגמר כי הם עלו למעלה. יודעת שמשטרת באה לעזרתם.

ייקטור תפס את הבוחר הראשון, אחר כך נכנס הבוחר השני עם כסדה ואמר שהוא אחיו. היה יכול בכניסה, הגיעו המנהל וסגן המנהל, והלכו לכיוון המשרד ביחד.

לא מפחתת לומר אם היא מזהה אותם (עמ' 29 ש' 19-1).

בחקירה נגד לב"כ נאשם 1 העידה כי חוץ מהסימילאך- הוא בשקיות של הנאשם 1 עוד שני מוצרים- חבילה של 50 בלונים ואת המוצר השני לא זכרת.

לגביו אם מסרה הودעה במשטרת רק לאחר שבוע- ענתה כי מסירה מתי שביקשו ממנה (עמ' 29 ש' 33-21). זכרת שלא הזמינה למשטרת באותו יום או למחರת, אבל לא זכרת מתי.

לא היו לה את המוצרים איתה בעת ההודעה, חושבת שהמוצרים נלקחו באותו יום למשטרת ע"י דודו המנהל, שהצטרכו לנידת ולנאשמים.

ראתה בשקיות של הנאשם 1 היה סימילאך שלא הופיע בקבלה, ומבחןתה זו בעיה.

ייקטור לא תפס את הנאשם אלא עצר אותו וביקש שיראה לו קבלת. הנאשם הראה לה את הקבלה.

אם דוד המנהל מוסר במשטרת שנאשם 1 ניגש עם השקיות לקופה ראשית ומלמל משוה למי שעמד שם, ענתה כי דוד לא היה באירוע, لكن לא יכול לומר זאת. הנאשם 1 פנה בפס הקופות, היא הייתה מאחוריו, והוא כמעט לא עצר בקופה הראשית (עמ' 30 ש' 32-1).

כשהגיע לכינסה- ביקשה מוקטור שיעזרו אוטו, והוא הושיט קובלת- שלא תامة למוצרים.

נאשם 1 רק עבר דרך הקופה הראשית בדרך ליציאה, הוא עמד שם וכל הזמן הסתכל אם רואים אותו כי החנות לא הייתה מלאה. זה ארך כ-10-5 דקות, ממש בזריזות, לא יודעת אם דקוקת או שניות.

היום עשו תוספת לחנות ויש שתי כניסה לפני כן, ובעת האירוע הייתה כניסה אחת. התוספת לא הייתה בעת האירוע, ולא יכולה להגיד במדוייק.

בכניסה לחנות יש דלתות, רוח מבערים, ואז עוד כניסה- לא זכרת להגיד אם זה הייתה בכניסה ליד הקופה הראשית ולא בכניסה השנייה (עמ' 31 ש' 32-1). מסכימה כי התוספת היא עד 2-3 מטרים מהחנות, ובנו עוד פתח שיש בו שומר.

האירוע היה בכניסה הראשונה ליד הקופה הראשית.

בסוף כל קו הקופות יש קופת ראשית גדולה וארוכה אפילו מעבר לקו הקופות.

היום משלמים גם בקופה ראשית בגל שהביאו סיגריות, אבל בעת האירוע לא שילמו בקופה ראשית. יש בעמדה של קופת ראשית טלפון, לא זכרת מי הייתה קופאית ראשית בתקופת האירוע, אך הייתה עוד מישה.

לפי דעתה הנאשם לא שאל את האישה בעמדת בקופה ראשית כלום. היה לא שאלת אותה על כך.

בטוחה במאה אחד שווייטור לא אחז בו פיזית. הנאשם לא התנגד, הוא הראה את הקבלה (עמ' 32 ש' 1-33). היה נתנה את הקבלה למנהל שהחזיר לה אותה לאחר שהם הילכו והיא עלה למשרדים לעלייה.

היא לא סימנה אותה בשום צורה. היה לא זכרה בזאת את המוצרים שהופיעו בה, זו הייתה הקבלה שדוודן נתן לה. לא זכרת מה ויקטור אמר לנאשם 1.

לשאלת למה לא אמרה בהודעתה במשטרת אילו עוד שני מוצרים היו, ענתה כי אולי לא שאלו אותה (עמ' 33 ש' 1-24).

בחקירה נגדית לב"כ נאשם 2 העידה כי לא ביקשו במשטרת לעורוך מסדר זיהוי, וגם לא לציין את הבגדים שלבש כל אחד מהאנשים בחנות.

מארשת שב"ינות ביתן" יש מצלמות אבטחה מסודרות (עמ' 33 ש' 27-33).

היא לא שמעה אף אחד מהנאשמים מאיים על דודו המנהל. היו צעקות ביניהם לגבי נאשם 1 לגבי הקבלה, אז הגיעו סגן המנהל החנות אנטולי.

הנאשמים עלו בלבד ביחיד עם אנטולי ודוד, היה לא עלה איתם.

נאשם צעק מה רצים ממנה, ומה עשה (עמ' 34 ש' 1-32).

לא זכרת מה היה ההסבר שלו לסימילאך בשקיות, כי לא הספיקה לננהל אותו שיחה, והגיעו אנטולי ודוד.

היא ביקשה ממנו את הקבלה בכניסה הראשית. לא חייבים לעבור דרך הקופה הראשית החוצה, היציאות דרך הקופות. המרחק מהקופה הראשית ליציאה לא רחוק.

כשראתה אותו - הייתה ליד הקופה הראשונה היכי קרובה לקופה הראשית. מארשת שמצויה את המקום **בנ/2**.

לא זכרת את מה שאומר דוד בגרסתו לפיה במשרדים לעלייה היו גם הקופאות הראשית וויקטור.

בכל שמרמת יש לפחות שתי קופאות הראשיות.

בתעודה הזהות קרואה קלרה, אבל ביום יום שמה קרן (עמ' 35 ש' 1-24).

בחקירה חזרת סימנה את המקום בו עמד הנאשם 1 **בנ/2**.

מארשת כי בתמונה **ג/3** רואים את התוספת שיש היום בחנות אר לא זכרת אם הייתה קיימת באירוע (עמ' 35 ש' 26-33). מי שעובר את הדלת נכנס לתוספת (עמ' 36 ש' 4-1).

(5) ע"ת-5- פקד בסאמ נבואי- במועד האירוע היה בלש בתחנת כ"ס. בעקבות האירוע התבקש להגיע ביחד עם בלש ושני מתנדבי ימ"ר לכתובת להביא חשוד - בני חסידוב.

הказין ניסן בין ארואה התקשר, ושלח אותם לכתובת (עמ' 36 ש' 30-17). הגיעו לכתובת ביציאת אירופה 4 כ"ס, כשבשל שיתך ותיק שהיה איתו כבר עשה חיפוש קודם לכן במקום. כשהגיעו ראו את נאשם 2 יצא מהבית עם שקית זבל.

הם שאלו לאן הוא הולך והוא אמר שהוא שוחרק אשפה. הודיעו לו שהוא מעוכב, ובנימית אמרו לו את סיבת העיכוב - בריחנה והכשלת שוטר במילוי תפקידו (**ת/5**).

לאחר מכן נסעו לתחנה, לא הייתה לו תעודה זהה, ואמר שלא זכר את המספר זהה.
עשו לו בדיקת מורפומטצ' במשרד החקירות ויצא מספר תעודה זהה.

בדרכן חזרה למשרד החקירות ישב אדם עם חולצה שעלייה כתוב "יינות ביתן" ונאשם 2 הסתכל עליו ועשה לו סימון הנחwan לחיבור עם הראש, והוא אמר לו "חכה, חכה, אני אראה לך מה זה".

לא שאל אותו מי הוא הבוחר עליו מאיים, אבל אמר לראש הוצאות- אמיר נעים. לא יודע אם ראש הוצאות בדק את העניין.
היה לו חשוב להמשיך באותו רגע עם נאשם 2 למשרד כדי שלא יהיה תיאומי גרסאות עם אנשים חיצוניים (עמ' 37 ש' 1-26).

בחקירה נגדית לב"כ נאשם 2 העיד כי הגיעו לבית ברחוב יציאת אירופה 4 ביום 24.9.09 בשעה 20:30 לפי הרשות בדו"ח (עמ' 37 ש' 33-30).

לא רשם מה נאשם 2 לבש בעת העיכוב. לא זכר שערכו חיפוש בבית או בחצר לראות אם יש אופנו או קטנו, אבל מהיכרותו הקודמת לפני האירוע ידע שיש לנאשם 2 קטנו בצבע שחור.

הלך לעכב אותו אך לא קיבל מידע על אירוע הגניבה עצמו.
לא יודע אם השוטר אמיר נעים שהיה אליו כתב דו"ח פעולה.

כחזר עם נאשם 2 מביקורת המורפומטצ' היה בלבד, בלי שוטר נוסף. נאשם 2 לא היה כובל אליו (עמ' 38 ש' 1-22).

(6) ע"ת-6-רס"ב יוסף קטש- ערך את מזכירים **ת/6-ת/7**, וגביה את הودעת נאשם 2 **ת/8**.

לא זכר את נסיבות גביה הודעתו של נאשם 2 מיום 27.9.09.

הוא מסר הודעתו מרצונו החופשי (עמ' 38 ש' 33-26). לא יודע למה הוא סרב לחתום על ההודעה. הוא סרב לא/or כל החתימות. הוא מכיר אותו מחקירות קודמות והוא לא חותם. לא שאל אותו למה לא חותם.

כשגביה את הודעתו השנייה זה היה על סמך הודעתו הראשונה (עמ' 39 ש' 15-1).

בחקירה נגדית לב"כ נאשם 2 העיד כי לא זכר מי האחראי על החקירה. חשוב שהתקשר לוייקטור כדי שיבוא לתת עדות.

בהודעה **ת/8** ציין בפני נאשם 2 את השם "ניר קובזמן", אך לא זכר אם עשו פעולות חקירה בזמן את ניר קובזמן בזמן שהנאשמים היו עצוריהם. לאחר עיון בתיק החקירה מוסר שאין פעולה חז (עמ' 39 ש' 19-33).

לא ידוע למה לא נערך עימות בין הנאשמים לדוד אלבז, וכן לא ידוע מדוע לא נערך מסדר זה. לא זכר את התקיק (עמ' 40 ש' 9-1).

(7) ע"ת- רס"מ שניר לוי- בזמן האירוע היה רס"ל בסיוור תחנת כפר סבא. זכר את האירוע ביום 24.9.09. לפי מה שבין היה אירוע גניבה באוצר רעננה, והשוטרת ניקול עיכבה בחור.

ניקול דיווחה בקשר לעיצובה והייתה בדרך לתחנה ובמהלך הנסעה עם המעוכב היה בחור על אופנו, והוא רשם מה ששמע בקשר- במצר.

היא שידרה את מספר רישוי האופנו ברמזורים לפני תחנת המשטרה (עמ' 40 ש' 12-32).

הוא הגיע במהירות לצומת והבחן בניידת של ניקול, היה מאחוריה, והבחן בקטנו צמוד לנידת שלה.

לאחר ריענון זיכרונו מהמצר- הוא יצא אל הבוחר על הקטנו בריצה על מנת לתפוס אותו או להבריח אותו שם כי הדיווח היה שהוא רוצה לחוץ משיהו שהמשטרה עיכבה.

הבוחר נסע על הקטנו במהירות בצומת, חתר לצומת ימינה לכיוון הוד השרון, עבר ברמזור אדום וגם קיליל אותו **"שם עלירין"**. הוא היה עם קסדה כתומה וחולצה שחורה.

מספר הקטנו היה זה שדווח בקשר. הוא לא זכר אם ניקול דיווחה את המספר בקשר או שהוא הגיע למקום ורשם את המספר.

ראה את הקטנו ליד הנידת ויצא אליו, ראה שיש לו גם זיפי ז肯.

לא זכר אם ראה שעשה משהו ביחס לנידת, רק זכר שעמד בקרבת הנידת.

הוא עצמו היה במדים. לשאלת למה לא רדף אחרי הקטנו, ענה כי אולי היו פלקקים, לא יסתכן במדף אחרי קטנו שעובר באור אדום ויסכן אנשים (עמ' 41 ש' 1-32).

אם בדיעבד היה נפל לידי- היה נעצר. הוא קיליל אותו וברח, עבר באור אדום (עמ' 42 ש' 1-6).

בחקירה נגדית לב"כ נאשם 2 העיד כי ציין בזיכרון שהקטנו ליד נידת כחול- לבן כלומר נידת משטרת. ניקול עבדה נידת משולבת- רכב שנראה כמו של משטרת ישראל יש לו אורות כחולים צבע בד"כ כחול- לבן עם כתוב "שיטור עירוני" או "שיטור קהילתי", יש לה שתי מנורות-כחולה וכתומה ומשולבת. זו נידת רגילה.

אם היה רואה אירוע חריג- היה רושם בזיכרון. לא ידוע אם היה רושם דלת פתוחה של נידת.

לא זוכר אם הקסדה פתוחה או סגורה, זוכר שניתן לראותות צפי ז肯 מבעדיה. לא יכול לזהות את הנאים מהאירוע זהה, אך הוא מכיר אותו (עמ' 42 ש' 10-33).

ראש המשמרת שלהם יכול לנתח את הדיווחים בקשר, בגל המוקלט אפשר לבדוק.

הוא ירד במהירות בצומת, כי הוא רצה לקפוץ על רוכב האופנו במנוסה.

בחקירה חוזרת העיד כי יודע מה התרחש לפני שהגיע למקום לפי מה שניקול דיווחה בקשר - שהיא עיבבה בחור אחד, ובמהלך הנסעה החור מנסה לפתח את הדלת. שמע שיש שהוא עם קטעו שמנסה לפתח את הדלת בשביל המעובד שיבר, והוא נעללה נעללה.

היא עבדה בנזית משולבת והייתה לידו (עמ' 43 ש' 1-30).

(8) ע"ת- דוד אלבז- בעד כמנהל סניף ברשות "ינוט ביטח" ברעננה.

האירוע היה בשעות הערב המוקדמות, אחד העובדים בשם ויקטור בא ואמר לו שימושו גנב מהמדפים, יצא בלי לשלם ותפסו אותו עם שרשו שלא תואם למצרכים שנלקחו.

הוא הגיע למקום, וראה עובד מחזק את החשוד ואמר לו "הנה זה הוא". הוא הראה לו קבלה מקומתת שלא התאימה לפרטים בשkeit. בשkeit היו כמה סוג מטרנות (עמ' 45 ש' 12-24).

הקבלת- זה שרשו (**ת/14**). יש את המחיר הנקוב של המוצרים שעוברים בקופה זה לא מה שהיה אצל החשוד.

הוא היה מול נאם 1 בלבד, הם עלו למשרד, והוא אמר לו שישלם לו את המוצרים ויסגורו עניין. נאם 1 סירב ותו כדי לעלה נאם 2 למשרד (זהה אותם בביים"ש כאשר אין אנשים נוספים באולם).

נאם 2 הגיע ואמר כי הוא אחיו, התחיל דין ודברים ברוח טובה, ואחד מהם אמר לו שיביא את המשטרה, הם יעצרו ל-20 דקות וישחררו.

הוא אמר להם שרצה להזמין משטרה, והנאים הסכימו. בשלב שהבינו שהזמן משטרה- נאם 2 אמר לו שמכיר את בן דודו, את המשפחה שלו ואת בנו.

הוא אמר לנאם 2 שגם זו נימה של איום- שלא יתעסק עם בנו, כי הוא קצין במגן.

ఈ השזיכר את בנו- הרגיש שהוא נימה של איום. לא רצה שבנו יסתבר בಗל שטויות (עמ' 46 ש' 1-32). בהתחלה זה היה לנצל את ההכרות עם משפחתו, ולאחר מכן הוא הרגיש שהוא נימה של איום.

המשטרה הגיעו והחליטה לעצור את נאם 1 ולהעלות אותו לנזית. הנאם השני ביקש להתלוות אליהם ברכב דו גלגלי כי לא יהיה מקום בנזית, המשטרה ביקשה שהוא (העד) ישב מקדימה, ומאחרה ישבו השוטרת עם נאם 1.

בחנות עוד לא גבו ממנו עדות. נאם 1 אמר לו שהוא שילם. כשאמר לו שהחשבון לא שלו אמר נאם 1 שהוא לא

רוצה את הפריטים. הוא אמר לנאשם 1 שקדם ישלם על הפריטים ואחר כך אם ירצה להזדוכות- יזכה. הנאשם 1 לא הסכים לעבור קופפה.

כשעלו לנידית- נאשם 2 נסע בקטנווע, ובצומת רעננה דרום עמדו ברמזור אדום. בחור על הקטנווע הגיע לצד הדלת, פתח את הדלת, ואמר לנאשם 1 "תקש, תברך". לא זכר אם לנאשם 1 היה אוזוק או לא.

החלון שלו (של העד) היה פתוח. לנאשם 1 לא הייתה שום נוכנות לצאת מהאוטו, הוא לא התכוון לצאת.

הם עמדו ברמזור אדום, והבחור עם הקטנווע עשה סללים סביב הנידית, הם החליטו שעושים מרדף, התחילו צופרים ונידות במרדף, ולא יודע איך זה הסתיים.

בתחנת משטרת המטען לחת עדות. אחרי שעה הגיעו שוטרים לא במדים אבל עם אקדחים, ושלושה לקחו את נאשם 2 בפ逻יזור. נאשם 2 נעמד ליד השוטרים ואמר לו לידם "אל תדאג יהיה בסדר איתך".

בא אחד השוטרים ובקש ממנו להגיש נגדו תלונה, ולפרט זאת בעדות.

הוא רצה להביא את המצלמות בוחנות- אבל הייתה תקללה בתהילין העלאת הסרטונים על דיסק, והוא לא בקיא בזיה. המשטרה לא הציעה לעזר בכך. כשהתקשרו אליו כמה ימים לשאול אם יש את הדיסק- אמר שלא.

בהתובעתו הוא אבחן בין שני הנאים בפרק שנאשם 2 לבש מכנסיים קצרים, וכשבא אחר כך לתחנה - לבש מכנסיים ארוכים (עמ' 47 ש' 1-32).

נאשם 2 היה על האופנווע עם קסדה, ביד או בראש, ולאחר ריענון זיכרונו מוסיף שאחד הנאים היה רזה ואחד שמנמן. בהודעה מסר שנאשם 2 בריא יותר גובה יותר מהשני.

הוא אישית לא ראה איש מהעובדים מכח את נאשם 1, ולדעתו לא היה דבר זהה (עמ' 48 ש' 11-1).

בנ/ג/3 רואים את קו הקופות ואת היציאה ליד הקופה הראשית.

יש יציאה מהחנות עם שטח מקורה חיצוני, מפרץ לפני הנעליה של החנות, שהיא קיימת בעת האירוע (עמ' 49 ש' 8-3).

בחקירה נגדית לב"כ נאשם 1 העיד כי לא ראה את האירוע בוחנות לפני שווייקטור קרא לו. כשייד ממהשרד- השקיות היו בידייו של נאשם 1, ולא בידיו של העובד.

הוא בדק בעצמו מה היה בשקיות. במושב היו אליו קרן (קלרה), אנטולי, וויקטור.

באירוע למיטה זכר היטב את ויקטור וקרן אבל אנטולי לא בטוח.

השקיות היו בידיים של נאשם 1, אז הועברו לידיה של קרן ואליו. הוא ביקש מהם שתעריך בקופפה מה סכום המוצרים (עמ' 49 ש' 10-32).

ה קופפה שעשתה את החשבון בקופפה היא יلجنة. המחיר הננקוב בת/14 זה המחיר לצרכן, ספרה 14 קופסאות. לא זכור עמוד 14

לו שחוץ ממטרנות היו בלוניים או מוצרים אחרים. כמעט בטעות שלא היו מוצרים אחרים.

את הקופסאות ספרו בקופה, יש להם נוהל גנבות ברור-אם לקוח משלים את התכולה של המוצרים אז הוא הולך, ולא עושים שום דבר, אם הוא מתעקש- מזמין משטרת.

השומר עומד ביציאה של התוספת, ולא ביציאה של החלק הבני של החנות (ג/3). ברגע שנאשם 1 עבר את קוו הקופות- מבחינתם בוצעה גנבה אם לא ישלם, במיוחד אם פונה ליציאה.

יכול להיות שאדם לא שילם לפני השומר ואחרי הקופות, או שkopait לא העבירה את המוצר, אבל הם בודקים את תגונת הקונה וshaft גוף (עמ' 50 ש' 1-31).

בין הקופה הראשית לדלת היציאה יש רוח כמטר וחצי, בו ציריכם להיכנס ולהדפיס כרטיס.

יכול להיות שהדלת עצמו לא נגמר בקוו הקופות אלא ארוך יותר.

אם מסר 3 הודעות במשטרה ולא אמר באף מקום שהנאשם 1 טען שישלים, ענה כי נאשם 1 לא טען שישלים אלא הציג קבלה מקומתת, וזה לא אומר שישלים.

הם הגיעו למסקנה כאשר הוא לא רוצה את הפריטים, ישאיר אותם וילך- ולזה לא הסכים (העד).

היה כיסוי מצלמות למקום ההתרחשויות, יש 3 מצלמות שמחוברות ל夸ו הקופות. היה אפשר להזמין שוטר Shirah את הסרטונים, גם בלי להעתיק לדיסק, והוא גם אמר את זה.

השוטר בני נחמן התקשר אליו בעבר שבוע והוא אמר לו לא יכול להנפיק דיסק כזה. הוא לא אמר לשוטר שיכל לבוא ולראות, כי הוא לא עו"ד ולא טובע.

הסרטונים נשמרים עד 90 ימים.

נאשם 1 לא עשה ניסיון לצאת מהאוטו. הוא (העד) יצא קצת מהאוטו לסגור את הדלת ונכנס חזרה לניזית. שמע את נאשם 1 אומר לנאשם 2 "עזוב אותו" כלומר התגער מזה. ראה שהשוטרת שি�שה אותו מאחוריה החזקה לו את היד. לא ראה פעילות פיזית יוצאה דופן (עמ' 51 ש' 1-32).

הוא ראה את כל האירוע בצילמות בחנות. הוא לא מסר על כך עדות פורמלית במשטרה כי השוטר אמר לו רק אם יש דיסק.

באירוע שראה בצילמות לא היה מגע פיזי בין נאשם 1 לעובד, הוא ראה אותו עוזב את הקופות, יצא לסקכה, ואת העובד ויקטור רץ- ושם כבר לא היה כיסוי מצלמה.

שבועיים לפני האירוע גם היה להם גנבים של אוכל לתינוקות שעוזו ע"י ויקטור שהצליחו לברוח.

הפגש עם נאשם היה ליד הדלתות של המבנה המרכזי, וכשהוא הגיע- זה היה בסckaה.

ב סרט ראה שנאשם 1 נכנס לסקכה וישר נתפס (עמ' 52 ש' 1-14).

בחקירה חוזרת לב"כ נאשם 2 ציין כי לא יודע אם פיזית היה מקום לעוד אדם בניידת אחרת. הוא לא נכנס לשיקולים מבצעיים של המשטרה, בנהיגת ביטחון אסור Shihiyah יותר מאחד אחריה ברכב מאבטח (עמ' 52 ש' 16-31).

הרכב היה כחול לבן, היה שוטר במדים כחולים עם הסמלים- מבחינתו זה משטרה. הוא התקשר למשטרה. לא יודע אם אחד מהם לא היה שוטר.

ما שיר כי בהודעתו במשטרה מיום **30.9.09** אמר כי בהתחלה נאשם 1 לא דבר באiom, וחשב שבגלל הנסיבות עם המשפחה הוא יותר לו. קו פרשת המים היה כהזיכר את שמו של בנו במפורש.

השוטר ביקש בתקנת משטרה שיגיש תלונה על האioms באותו רגע, ولكن כתב זאת בעדות שלו.

24.9.09 הוא סיפר הכל על האioms וענה לשאלות השוטר, אין מצב שלא מופיע תלונה על האioms בהודעתו מיום שעתיים לאחר מכן.

אם גם לא סיפר על הצמדות האופנוו לנידת, ענה כי סיפר את כל האירוע מהתחילה ועד הסוף, מרגע שקרה לו העובדים ועד שיצא מתקנת המשטרה (עמ' 53 ש' 1-32).

לשאלה למה **בג' 4** כנשאלאם יש לו מה להוסיף או לתקן, לא סיפר שהוא עוד דברים שאמר והשוטר לא רשם, ענה כי לא בקיא במה רשמו וסדר העדויות.

לפני עדותו בביבמ"ש קרא את ההודעות שלו עם התובע. הוא חתום עליו (עמ' 54 ש' 25-32).

עד היום אי אפשר להוריד את הצילומים מהמצלמות לדיסק. אין מצלמת אבטחה במשרד.

ما שיר כי אמר במשטרה שלמשרד הцентр בחור נוסף שמדובר אחיו של נאשם 1. יכול להיות שלא צין כי היו דין ודברים עם נאשם 1, ושיש נימה של אiom.

לשאלה מדוע ויקטור שתפס את הנאשם לא מסר הודעה במשטרה, ענה כי הוא אמר שהוא לא רוצה להתעסק עם המשטרה חד שמעית, והוא (העד) אמר זאת לאחד השוטרים.

לשוטרת אתי אנגל אמר שיקטור עובד בירקוט, מסרב למסור עדות, ולטענתו לא ראה דבר, ויקטור אמר את זה בשבי לבrhoch "לא ראייתי".

ויקטור אמר לו שאם יכנס אותו לעניין יגיד שלא ראה כלום, והוא לא מוכן למסור עדות.

לא זכר אם אמר לשוטרת אנגל לבדוק את עניין המצלמות, ציין שלא יכול להוריד אותם לדיסק (עמ' 55 ש' 1-32).

הוא מבחינתו היה מותר על כל העניין. הוא לא רוצה להזכיר את שם של הנאים בשבייל 600 ל"נ. הוא ביצע נהלים והוראות של החברה, ולא על בסיס אישי.

לא זכר את צבע הקסדה או האופנוו. לא זכר אם הנימית נסעה רוכסן ברמזור. נאשם 2 נסע סיבב הנימית- בחזית, ואז קראו לתגבורת והחל מרדף.

אם יש עדה שהעידה שלא שמעה אף אחד מאיהם, ענה כי יכול להיות שהגיעה לפני או אחריו.
במשרד היה גם ויקטור ואנטולי, בסיטואציות כאלה מעדיף שייהו כמה שיותר עדים. הם היו נוכחים בזמן הבדיקה במשרד.

יכול להיות שגם אנטולי לא מסר עדות על איום או נימה של איום (עמ' 56 ש' 30-1).
רק אחרי שהנאשם אמר עליו- התברר לו שהוא גר ליד בני משפחתו.

אם אמר בהודעתו במשטרת **ת/15** רק שלושה ימים לאחר 24.9, כי אים עליו, ענה כי לא היו דברים מעולם. אמנם קרא את **ת/15** לפני עדותו, אך לא שם לב לתאריכם.

לגביו חילופי דברים בין הנאשמים בנימית- שמע את הנאשם 2 יצא והוא ענה לו שיעזוב.

לשאלה כיצד מסביר את הסתרה עם הודיעתו במשטרת **ת/15** ש' 20 לפיה לא שמע מה אמר לו, ענה כי התכוון שלא שמע מה הנאשם 1 אמר לו. הוא מלמל משהו כמו "עזוב, עזוב".

לא זכר לו שנאים 2 אמר דבר נוסף. לא שמע שאמר "**שם עלייך זין**". בצומת רעננה ברמזור האדם לא שמע. לאחר ריענון זיכרנו מעיד כי הנאשם 2 עשה תנועת "אצבע משולשת".

בצומת אחת עמדו באדום והאופנוו השיג אותם. האוירה התחממה בצומת השני אחרי צומת רעננה מול התחנה.

בתוך התחנה אמר לו הנאשם 2 "**אל תdag יהיה בסדר**" (עמ' 57 ש' 1-32).

5. כן הוגש:

הודיעתו של נאשם 1 במשטרת מיום 22:50 שעה 24.09 (ת/1)

רוצה לדבר עם עורך דין אבישי שפיגל, משוחח עמו בטלפון.

השוטרת שאלה אותו מה מספר תעוזות הזהות שלו והוא לא זכר. לא ניסה לברוח, אחרת היה בורח. לא גנב ולא עשה שום דבר, יצא ליד הקופה כי רצה לשאול שאלה, ופתאום מישחו התנפל עליו ותקף אותו, ורואה להגיש נגדו תלונה. הוא גם קרע לו את החולצתה (הערת חוקר: חולצתו אינה קרועה יש תפוח פתוח באורך של ס"מ).

הוא גם הפיל אותו וקיבל מכחה ברגל ויש לו כאבים (הערת חוקר: אין סימן במקום בו נפגע, טען כי זה בשוק רגל שמאל). זו עוגמת נפש.

היום היה בוחן "ינות ביתן" ברעננה בשעה 00:18 בערך. לבש מה שלובש עכשו- חולצה קצרה שחורה, מכנס דגם"ח שלושת רבעי יroke זית, נעל התעמלות שחורות וגרביים לבנות. על פניו זקן צרפתי. לא היה איתו אף אחד בוחנות.

לשאלה מה תגובתו לכך שהגיע אדם נוסף שטען שהוא אחיו, ענה כי לא מכיר אף אחד. היה בלבד בוחנות. אף אחד לא אמר לו בוחן.

כשנתפס- נלקח למשרד בוחנות. לשאלה מיהו האדם שהצטרף וטען שהוא אחיו, ענה שהוא לא רוצה לדבר. מכאן ואילך מסרב לדבר ועונה רק "עוגמת נפש" לשאלות החוקר.

זה מה שנגמר לו, בא לשאול שאלה, והתנצלו עליו. הוא ישב כמה ימים במעצר ויתיעץ עם עו"ד כשיצא. שומר על זכות השתקה ויש עדה שאמרה שמכוננה לבוא להעיד. הוא לא יודע מי היה כי לא נתנו לו לדבר אליה, והיה גם גבר. הוא גם בקש את הפרטים של העובד שתקף אותו. הוא הכה אותו ואמר לו "בוא נסגור את זה, אני רוצה פיצויים".

לא הייתה לו קבלה ביד. אין לו שום אמצעי תשלום עליו. לשאלה כיצד התכוון לשלם, ענה כי מי אמר שרצתה לקנות, אולי רק רצה לשאול שאלה.

לשאלה כיצד מסביר כי היו לו מוצרים בשקיית, ענה כי היו 5-4 מטרנות סימילאך ושני סמרטוטים, ובא לקופה ראשית לשאול מהו שלא מובן לו.

לשאלה למהלקח מוצרים בשקיית אם אין לו אמצעי תשלום, ענה כי שכח את הכסף, ולא הספיק להתקשר למישחו שיביא לו כסף. אין לו שיחות בטלפון ורצה להרים טלפון מהקופה הראשית.

לשאלה האם יכול להראות במכשיר הטלפון שלו אם יש לו שיחות יוצאות, ענה כי זה מכשיר טוקמן ואין לו עכשו שיחות יוצאות (הurette החוקר: לוחץ על מקש שיחה יש שיחות יוצאות. מבקש מהנאשם להתקשר למשרדו והודעה אומרת "יש לך שלושה שקלים לשיחה, רכוש כרטיס טוקמן").

麥חיש שכשיש בנית התקרב אדם נוסף על קטנו ופתח לו את הדלת לידה ישב.

מכאן ואילך עונה כי מה שיש לו להגיד כבר אמר.

הodium של נאשם 2 במשטרה מיום 25.9.09 בשעה 00:28 (ת/2)

לא רוצה להזכיר בעו"ד, אין לו מה לספר לו.

הוא לא היה במקום לא עשה כלום, יש לו אליבי- היה בבית עם אמו ואביו בסלון הבית (מסר שמות הוריו ומספריו טלפון ניידים).

שוטרים הגיעו לחצר האחורי, הם יצאו החוצה, שוטר שאל איפה האופנו, והוא שאל על מה הוא מדבר. אמרו לו שימושו נסע על אופנו והוא אמר שלא ידע על מה מדובר- אבל ארוחת ערבית ועכשו יצא מהמקלחת.

לא היה היום ברעננה. בשעות הצהרים החל מהשעה 00:16 היה אצל ניר קובזמן (נתן מסר טלפון).

ניר היה אצלו עד שעה 00:18 לערך, ניר הילך, והוא נשאר בבית. כל אחר הצהרים היה בבית.

כשנור היה אצלו לבש מה שלובש עכשווי- ג'ינס כחול, חולצה קצרה שחורה עם הדפס מקדימה בצדוב, ורוד וסגול, וונגליים בצבע כחול- לבן.

יש לו ז肯 על פניו (הurette חוקר: זיפי ז肯).

יש לו אופנוו, לא זכר את מספרلوحית הרישוי. אין עוד מישהו מבני משפחתו או מכיריו רכב דו גלגלי. לא מכירلوحית זיהוי 50-872-40. לרועי יש אופנוו על שמו, הוא לא אצלם, לא יכול לענות על שאלת איפה האופנוו כשהוא לא יודע על מה הסיפור. לא יכול לענות על דבר זהה.

לא יודע איפה האופנוו. רועי רכש את האופנוו לפני שנה- שנה וחצי.

לא יכול לענות מתי ראה את רועי רוכב בו בפעם الأخيرة. לא יודע.

את האופנוו ראה בפעם الأخيرة בראשון-שני. לא זכר מי נהג עליו.

יש לו רישיון נהיגה על אופנוו לא רכב היום על רכב דו גלגלי. יש לו שתי קסדות שחומות.

לא היה היום בחנות "וינוט ביתן" ברעננה, ולא פגש היום את אחיו רועי אחר הצהרים.

麥חיש כי נסע אחרי נידת וניסה לפתח את הדלת. ישב בבית וונצער על לא עוזל בכך. מכחיש את המיחס לו.

לא נשוי אין ילדים קטנים למישהו מבני משפחתו.

טלפון הנייד שלו נמצא אצל הבילויים בתחנה. לשאלת האם יכול להראות שיחות כניסה ויציאה בטלפון ענה שזה חודר לו לפרטיות- אז לא.

麥חיש שאמר לשוטר שה"שם עליו זין".

麥חיש שאים על אדם בתחנה. מכחיש שסרב להזדהות ע"י שוטרים.

בעיקרון אין שימוש באופנוו של רועי בגלל שאין לו ביתוח או טස איז לא נסעים עליו. אמר שנסע באופנוו ביום ראשון או שני, לא יודע מי נסע.

לשאלה כיצד מסביר שריר כך, ענה כי אמר שלא ראה את האופנוו בתחנה.

לשאלה האם ראה מישהו מבני משפחתו קודם בתחנה, ענה כי מה הוא אמר לו? הוא אמר לו מוקדם שהיה לא מכיר אותו אז גם הוא לא מכיר אותו. לשאלה כיצד מסביר כי כשיצא מהחדר אמר לו זהה אחיו, ענה כי זה מגוחן, שירשם מה שרצחה. אם טוען זהה אחיו אז כן, לא יודע.

מנוע מלענות על השאלה אם ראה את אחיו רועי בתחנה.

מזכיר מיום 25.9.09 מאות רס"ל ערן יהודה (ת/3)

בזמן שיצא עם נאשם 1 מחרד חקירות לkidzon תורן, אחיו ישב במסדרון. שאל את נאשם 1 אם הוא מכיר את האדם במסדרון והוא ציין שלא מכירו.

ניגש לנאשם 2 שישב במסדרון ושאלו אם מכיר את נאשם 1 והוא ציין שהוא אחיו. כשהעביר את נאשם 1 לידי שוטרי הסירות ונאשם 2 חלף על פניו אמר לנאשם 1 לנאשם 2 "אל תדאג, הכל בסדר, לא היה כלום".

קבלה מקורתית שנתפסה בידי נאשם 1 (ת/4)

דו"ח עיכוב נאשם 2 מיום 24.9.09 שעה 20:35 מאות בסאם נבואני (ת/5)

תגובהו של נאשם 2 - "יצאתי לשפוך את הזרב".

זכ"ד איתור עדים מאות רס"מ יוסף קטש מיום 27.9.09 (ת/6)

המאבטח ויקטור נמצא באילת בנופש עם משפחתו וגיע רק ביום שלישי לאחר מכן. הקופאית קרן נמצאת באשקלון.

זכ"ד זימון עדים מאות רס"מ יוסף קטש מיום 29.9.09 (ת/7)

התקשר להורי הנאים ובקש מהאב שיגיע לעדות יחד איתם לצורך השלמה.

טען כי לא הגיע ולא הגיע.

הודעתו של נאשם 2 במשטרת מיום 27.9.09 שעה 11:52 (ת/8)

לא חייב לענות עד איזה שעה היה איתו החבר ניר קובי. פשוט לא רוצה לענות.

מכיר את דוד בפנים, היה לו עסק בשכונה שלהם בעבר. לא מכיר את שמות בני משפחתו. מכחיש כי איים עליו בכך שהזיכיר את שמות בני משפחתו ואת בנו.

אין לו עם דוד סכום קודם. מכחיש שאיים עליו.

מזכיר מיום 30.9.09 מאות רס"ב אסתר אנגל - לוי (ת/9)

בשיחה עם ניקול הוברר כי נאשם 2 לא החליף בגדים בתחנה אלא לדבריה בעת האירוע עם רוכב הקטנווע לבש מכנסיים קצרים בצבע שחור עם פסים לבנים וחולצת טריקו שחורה פשוטה. לאחר מכן כשהובילו הביאו אותו הוא לבש ג'ינס כהה וחולצה שחורה מהודרת יותר עם כיתובים צבעוניים.

מצר מיום 30.9.09 מאת רס"ב אסתר אנגל - לוי (ת/10)

התקשירה למתלוון דוד והוא ישתדל להגיע למסור עדות נוספת נוספת. מסר כי יבדוק אם קרן נמצאת בעבודה ויביא גם אותה. לגבי ויקטור- הוא עובד בירקוט ומסרב למסור עדות לטענותו לא ראה דבר. שאלת לגבי המצלמות, והוא מסר שיבדוק את העניינים.

התקשירה לבית הורי משפחת חסידוב - ללא מענה.

מצר מיום 30.9.09 מאת רס"ב אסתר אנגל - לוי (ת/11)

התקשירה לניקול שמסרה כי בעת שהיא נסעה בנידת- רוכב קטנווע נצמד לרכב, החשוד בנידת ניסה לפתח את החלון אך כיוון שנעלה נעלמה לחלוון ולדלת- לא הצליח. רוכב הקטנווע הבחן בזה וכן ברמזור הוא פתח את הדלת מבחוץ, אך היא לא שמעה אותו מדבר או צעק דבר מה.

בשיחה עם אלכס מסר שלא שמע את רוכב הקטנווע צעק או מדבר.

מצר מאת אתי אנגל מיום 30.9.09 אל רם"ח (ת/12)

היום הגיעה הקופאית קלרה לוי ונתנה את הקבלה שנטפסה מנאשם 1

קבלה מקורית + צילום של נאשם 1 בחנות (ת/14)

מצר מאת אתי אנגל מיום 30.9.09 אל רם"ח (ת/13)

התקשירה לבית משפחת חסידוב ודיברה עם האימה זו מסרה כי לא יכולה להגיע עכשו -בעלה אמר לו לחזור מהעבודה רק בשעה 16:00.

הודיעה לה להגיע יחד עם בעלה אליה או לחוקר תורן.

הודעתו של דודו אלבז במשטרת מיום 27.9.09 שעה 09:31 (ת/15)

לשאלת האם מישחו אים עליו בוחנת המשטרה, ענה כי הבוחר שהיה עם האופנווע שהשוטרים תפסו אים עליו בתחנה ואמר לו, אל תדאג, הכל יהיה בסדר איתך".

בחנות לפני שהגיעו השוטרים אותו בחור אמר לעליו "אני מכיר את כל המשפחה שלא אל תdag יהה בסדר" ונקב בשמות של בני משפחתו ואמר לו "אני מכיר את הבן שלו שי". את כל זה אמר לו בינהה של אiom כדי שיוויתו לו ובגל זה הזמן משטרת.

יש לו משפחה ברחוב יציאת אירופה בסמוך לבitem של הנאים. הוא עצמו גר בעבר שם והם גרים ליד, ועודין יש לו משפחה שכונה. בעבר היה לו שם מינימרקט.

הם תפסו גנב בחנות והבחן היה עם אופנו בחוץ- זה שאיים עליו- וחיכה לו, וכשהבין שהבחן נתפס- הוא נכנס לחנות וטعن שהוא אחיו, אז התחלו האויומים.

למשטרה הגיע ביחיד עם השוטרת בנידת המשטרה. הוא ישב מקדימה ושוטר נסף נג, השוטרת ישבה עם הבבחן מאחוריה ואז רוכב האופנו נסע אחרי הנידת והוא מזהה אותו כבחן שאיים עליו קודם לכן.

הוא ראה אותו שם קסדה, לא זכר צבע, ונסע אחרי הנידת לתחנת המשטרה. בצומת רעננה מרכז נהג הקטנו נצמד לנידת ופתח את דלת הנסוע מאחור במקום בו ישב הנאם 1, ואז לא שמע מה אמר לו. בעת שפתח את דלת הנידת- הם היו בעמידה ברמזור אדום בצומת.

מיד השוטרת או השוטר, לא זכר, סגרו את הדלת חזרה.

נאם 1 בנידת לא הספיק, ולדעתו לא נסה לברוח, והכל קרה מהר. נהג האופנו הוא שפתח את הדלת. אין לו היכרות מוקדמת עם הנאים- רק עכשו נודע לו שהם גרים ליד משפחתו, לאחר שאיים עליו, ומיכירים את בני משפחתו.

אף אחד מעובדיו לא תקף את הנאים. לא הייתה אלימות בחנות מכך, חוץ מהאים המילולי כלפיו. יש מצלמות בחנות, אבל צריך לבדוק אם כיסו את מקום ההתרחשויות, אז ייתן תשובה.

הודעתו של דוד אלבז במשטרה ביום מיום 30.9.09 ساعה 16:16 (ת/16)

היה במשרד עם שני הנאים, אחד מהם אמר שהוא אח של השני, וכן נכחו קרן קופאית ראשית, אנטולי סגן מנהל, וויקטור מנהל מחלקת יركות.

בהתחלת הוא אמר להם שישאיו את מה שגנבו- אבל ישלמו את מה שגנבו לפני שבועיים.

שבועיים קודם לכן היה בחור עם ספה ובחור נסף רץ עם שקיות לוספה, לא יודע אם זה אותם נאים. אחד מהם אמר שלא יודע על מה מדובר ולא היה דבר כזה. הוא אמר להם שיזמין משטרת והם אמרו שאין בעיה-ישבו איתם 20 דקות, וישחררו אותם.

בнтיטים הבচור הגבוה והבריא יותר משליהם, לא הרזה שגנבו, כל הזמן אמר לו שהוא מכיר את המשפחה שלו מתקומה, בן דודו זה קווקו והמשפחה שלו זה משפחת אטיש. הוא אמר שמכיר את כולם. המשטרת הגיעה ונסע איתם בנידת בכיסא קדמי.

לשאלת למה לא אמר בעדות הראשונה על האיום, ענה כי השוטרת שאלת אותו וענה למה שנשאל. לשאלת האם לא החשיב זאת כאיום, ענה כי כשהיו במשרד לא הייתה נימה של איום, הוא חשב שבגלל שהוא מכיר את משפחתו- הוא יותר ולא יזמין משטרה. הם ניסו לשכנע את הנאשםם לשלם אבל הם התעקשו שיזמיןו משטרה.

כשחיכת בוחנה למסור עדות, המתין במסדרון, ולאחר כשעה הגיעו אנשי הבילוש עם הבוחר הגבוי וצעדו על פניו, ואז הבוחר שהיה עם שלושה בלבד אמר לו "אל תדאג יהיה בסדר איתך" בנים מאימת. ניגש אליו ואמר לו למה הוא מאיים עליו והוא ענה "לא, יהיה בסדר איתך".

לשאלת כיצד זיהה בוודאות שרוכב האופנוע זה הבוחר שאיים עליו בחנות ובוחנה, ענה כי בחנות הוא לא היה עם הקסדה אלא עם פנים חשופות. צשצא מהחנות- הוא עלה על הקטנווע ונסע בצדדים. זה אותו בוחן שהබלים הביאו לתchnerה.

הוא לא לבש אותם בגדיים- בחנות לבש מכנסיים קצרים, ובוחנה לבש מכנסיים ארוכים.
לגביו סרט המצלמות- גיע טכני וינסה להמציא את הסרט כי يوم קודם לכן היה תקלה במכשיר.

6. מטעם ההגנה העיד **נאשם 2 בלבד.**

נאשם 1 ביקש לא להעיד (עמ' 58 ש' 21 לפרטוקול).

בחקירה ראשית העיד כי כלל לא היה בחנות "יינות ביתן" ביום האירוע (עמ' 58 ש' 26-31).

הכחיש את כל המיחס לו בכתב האישום. מכחיש כי נסע אחרי הנידת עם הקטנווע שלו וכי נצמד אליה ופתח את הדלת האחורי. מכחיש כי אמר לשוטר שני רלו כי הוא "שם עליו זון" ונמלט בצומת באור אדום.
השוטרים הגיעו לביתו כשהזריך את הזבל. לא ראה את דודו אלבז ולא איים עליו.

ביום האירוע היה משעה 16:00 עם ניר קובזמן עד שעה 18:00. לאחר מכן ניר הלך לביתו והוא נשאר בביתו בלבד עם הוריו אחיו ואחותו.

כשידר לזרוק את הזבל לבש ג'ינס קראיים, נעלי יציאה וטי שרט עם הדפס צהוב-ירוק.

מכיר קטנווע מר. 50-872-40 זה של אחיו רועי, הוא לא נהג על אופנווע זה ביום האירוע. יש לו 2 קסדות שחומות. יש לו רישון על אופנווע והוא רוכב אופנווע. בעת האירוע הייתה לו וספה קטנה לא זכר את מספר הרישוי שלו (עמ' 59 ש' 1-32).

אף פעם לא היה במשרד בחנות "יינות ביתן", הוא לא גר שם, וזה לא האזור שלו. לא עשה שם קניות.

הוא רוקן בלי ילדים, אין תינוקות שגורים בבית.

מכיר את דוד אלבז מאז שגרו בשכונה, אימא שלו מכירה את דודו ואת העסק שלו שם נהגו לקנות. קוקו הוא חבר שהוא מכיר, הוא לא קשור לאלבז. הוא חבר שלו ושל אחיו. לא מכיר את שמות בני משפחתו הקרובה של אלבז (עמ' 60 ש' 12-1).

בחקירה נגדית העיד כי לא מכיר את דודו אלבז אישית ולא את משפחתו. דרך קוקו בירר והוא אמר לו שאלבז הוא בן משפחה שלו. ידוע שלאלבז היה עסוק בשכונה כשהיה בן חמש. לא מכיר אותו בפנים (עמ' 60 ש' 16-32).

לשאלה כיצד מסביר כי במשטרת (**ת/8**) נשאל מהיקן מכיר את דוד והוא אמר שמכיר אותו בפנים כי היה לו עסק בשכונה פעם, ענה כי דרך ההורים בירר, והבין שזה נכון.

כשאמר עכשו בעדות שלא מכיר אותו בפנים- זו תשובה מוטעית. הוא לא מכיר אותו באופן אישי, אלא דרך משפחה.

דוד יכול להגיד מה שרצה. הוא עצמו לא היה בוחנות ביום האירוע ויש לו הוכחות. גם השוטרת יכולה לזהות, זה לא היה ולא נברא. אולי מזהה אותו מהמשטרת אחרי שלקחו אותו מהבית.

יש לו אח תאום בשם אסף שגמ גר בבית, הם לא תאומים זהים אבל יש דמיון.

הוא לא איים על דוד אלבז בתחנה, לא ראה אותו כלל. חקרו אותו והיה שבועיים במעצר (עמ' 61 ש' 32-1).
עובד בחברת "ורד השרון" ברעננה, מבצע משלוחים ושיווק ברכבת.

הואאמין שהוא על הקטנו של אחיו רועי, שעלה שמו רשום הקטנו, אבל לא בזמן האירוע. בשנה וחצי- שנתיים האחרונות אין לו אופנו מעלה.

לנאמן 1 אין רישיון על אופנו. הם לא השתמשו באופנו הרבה, אלא היו צריכים אותו לעיתים. לא ידוע איך האופנו של אחיו הגיע למקום, שהמשטרת תחקור.

בזמן האירוע האופנו של אחיו היה היחיד בבית.

לשאלה כיצד מסביר כי זה היה האופנו היחיד בבית והוא בעל הרישיון היחיד על אופנו, ענה שיוכחו את זה. זה לא היה הוא (עמ' 62 ש' 32-1).

לשאלה כיצד מסביר כי במשטרת אמר שכן היה לו אופנו באותה עת, ענה כי לא זכר (עמ' 62 ש' 32-1).
לשאלה כיצד מסביר כי במשטרת נשאל אם עוד מישהו מבני המשפחה יש רכב דו גלגלי ואמר שלא, למרות שידע של אחיו יש קטנו, ענה כי היה בא לו לשקר.

לשאלה למה סירב להראות את השיחות היוצאות והנכונות בטלפון הנידח שלו בחקירה, ענה כי לא סרב. ברגע שבא לתחנה-לקח ממנו את הטלפון.

אף אחד לא ביקש לראות שיחות, הכנסו אותו לחקירה, מיד לוקחים לו את הטלפון.

לשאלת כיצד מסביר כי **בת/2** ש' 23 נשאל אם יכול להראות שיחות כניסה ויציאה והוא השיב שלא רצה, ענה כי לא שאלו אותו. לוקחו את הטלפון.

לא זכר דבר כזה שבמסדרון התchnerה אמר לשוטר שהצביע על נאשם 1- זהה אחיו וחזר בו ברגע שהבין שנאיםם 1 אמר שלא מכיר אותו.

לשאלת למה כנסאל במשטרת אם זה אחיו רועי- אמר שהוא מנوع מלהענות על שאלה זו, ענה כי אמר מה שהתחשך לו להגיד. כבר לא זכר. אין לו מה להסתיר. המשטרה בכוח לא עזבთ אותם, זו לאפעם ראשונה, כאילו רצחו מישחו (עמ' 63 ש' 1-32).

.7. כן הוגשו:

דו"ח מעצר של נאשם 1 מיום 24.9.09 ע"י סמ"ר ניקול חייב (ג/1)

לא נתפס דבר על גופו של נאשם 1. תגובתו: "עוגמת נפש, ביזון".

תמונה של היציאה בבדיקות ינות ביתן (ג/2-ג/3)

הודעתו של דודו אלבז במשטרת מיום 24.9.09 (ג/4)

עובד כמנהל בבדיקות "ינות ביתן" סניף רעננה.

היום בשעה 00:19 בזמן שהיה בבדיקות, נכנס לחנות בחור צעיר, מילא 2 שקיות ניילון במוצרי סימילאך ניגש לקופה הראשית מלמל משה ל קופאית, וניגש ליציאה כשבידו שתי שקיות, והחזיק קבלת קניה ביד שנייה.

כשיצא מהבדיקות, תפס אותו אחד העובדים וביקש לראות קבלה, והוא הציג את הקבלה שבידי שהיא תהה מקומת ולא תואמת את המוצרים בשקיות.

הם החזיקו בחור וקרוו לו (lude). ניגשו למשרד ואכן ראה שהמוצרים בשקיות לא תואמים את הקבלה.

כשניגשו למשרד הצד שלישי אליו עוד בחור ואמר שהוא אחיו. התקשר למשטרת, ונידת שהגיעה למקום לחקירה אותם למשטרת. המוצרים נשארו בבדיקות.

.8. דין ומסקנות

לאחר שנדרשתי למכלול הראיות שהובאו לפני, הגיעו למסקנה כי עלה בידי המאשימה להוכיח את עובדות כתוב האישום מעל לכל ספק סביר, למעט עבירות האומות שויוסה לנאשם 2 בסעיף 4 לכתב האישום, ועל כן

החלתי לזכותו מעבירה זו.

AIROU GENIBA

במרכזו של התיק **AIROU** - גניבה מהchnerות "יינות ביתן" ברעננה.

הקופאיות **קלרה לוי** היא שהבחינה לראשונה בנאשם 1, בעת שהסתובבה בין הקופאות בחנות, זהה עורר את חשדה לאחר שלטענתה הסתכל לצדדים כל הזמן כדי לראות אם מסתכלים עליו, הויל והchnerות לא היו הינה מלאה (עמ' 31 ש' 9-4, ש' 17-15), וכן נוכח הכמויות הגדולה של מוצרים שהחזיק בשתי שקיות (עמ' 26 ש' 16-25).

עוד העידה כי ראתה את נאשם 1 עובר את קוו הקופאות, מסתכל לצדדים, יוצא לכיוון הקופה הראשית אל עבר הייצאה מהchnerות, כל זאת כשבידו שתי שקיות עם כמות יוצאה דופן של "סימילאך" (עמ' 26 ש' 25-16).

בשלב זה, קראה לויktor, מנהל מחלקת הירקות בחנות, שעמד בכניסה לחנות, שיעזר את נאשם 1 (עמ' 26 ש' 24-25).

מבדיקה של קבלה מקומטת שהציג נאשם 1 בעבר "הקניות" שערף- עליה כי היא אינה תואמת כלל את המוצרים בשקיות שאחז (עמ' 26 ש' 32-31), גם שהיא מאוטו יומ וועה (עמ' 27 ש' 14-15).

מנהל הסניף, **דוד אלבן** אישר אף הוא בעדותו כי מדובר במוצרים מסווג "מטרונות" וכי הקבלה האמורה לא תامة את המוצרים בשקיות (**ת/14**; עמ' 45 ש' 24-22). (21-22-24).

גם השוטר **אלכסנדר חייט**, שהוזעק למקום בעקבות האירוע, העיד כי ראה קופסאות מזון אצל מנהל הסניף, עם חשיבות (עמ' 4 ש' 16-17).

מעודותה של קלרה עולה כי ויקטור עצר את נאשם 1 כ-4-3 לפני היציאה מהchnerות, ולא ביציאה ממש (עמ' 27 ש' 3).

בתחילתה טענה קלרה כי לטענתה נאשם 1 עבר את פס הקופאות, כמעט ולא עצר בקופה ראשית והגע לכניסה-ורק אז נעצר ע"י ויקטור (עמ' 30 ש' 32-31 עמ' 31 ש' 2-1), אולם בהמשך טענה כי נאשם 1 עמד ליד קופה ראשית בדרך ליציאה (עמ' 31 ש' 9-4), ולאחר מכן חזרה והעידה כי נאשם 1 לא שאל דבר בקופה ראשית ולא השתנה שם כלל (עמ' 32 ש' 22-21).

מעודותה של קלרה אף עולה כי אין הכרח לעبور דרך הקופה הראשית ביציאה החוצה, אלא היציאה אפשרית

דרך הקופות, וכי המרחק בין הקופה הראשית ליציאה אינו רב (עמ' 35 ש' 9-5; נ/2).

עוד העידה כי בחנות נבנתה תוספת כניסה לחנות, אך חושבת שאת התוספת עם שתי הכניסות הוסיף לאחר האירוע, כשבעת האירוע הייתה כניסה אחת, לא יכולה להגיד בדיוק (עמ' 31 ש' 28-23; עמ' 35 ש' 32), אולם נאשם 1 נעצר בכניסה הראשונה ליד הקופה הראשית ולא בכניסה השנייה (עמ' 32 ש' 1).

בנקודה זו מעיד **דוד אלבן**, מנהל החנות, כי בזמן האירוע התוספת כבר הייתה קיימת (עמ' 49 ש' 8-7; נ/2). (3).

אין בטענה בדבר שתי כניסה לכניסות-טענה בה נתלה ב"כ נאשם 1 כדי להוועיל להגנת נאשם 1 כלל,
וכoch מארג ראיות שנאספו נגדו שנייה עולה בקנה אחד עם חפותו, כשהימנעו מהheid ושתיקתו
החוקית במשטרה- רק מחזקן.

לו היה נאשם 1 אך נתפס בשגגה ליד הקופה הראשית, בעיטה של אי הבנה- והייתה בידו קבלה על תשלום, או לחילופין- היה מבקש לשולם על אתר על המוצרים בשquit.

בעניינו לא זו בלבד שנאשם 1 לא הציג לעשות כן, ואף סרב בכל תוקף להצעה לשולם וללכט לדרכו,
אלא שלא היה בידו כל אמצעי תשלום דבר שלא מנע ממנו למלא שקיות במוצרים שנטאפו.

דוד אלבן, שהזעק למקום לאחר תפיסתו של נאשם 1, העיד כי למעשה משעה שנאשם 1 עבר את קו הקופות מבלי לשולם, הרי שבוצעה גנבה, בעיקר אם פניו מועדות ליציאה (עמ' 50 ש' 28-27).

בחינת עדויותיהם של **קלרה ואלבז** מעלה כי קיימות סתיות בגרסאותיהם.

קלרה מכחישה כי שמעה את הנאים מאיים על אלבן (עמ' 34 ש' 1-2) חרף טענותיו בדבר איומים, כמו גם העובדה כי לטענתה ויקטור לא עלה למשרדו של אלבן ביחד עם נאשם 1, אלא רק אנטולי ואלבז (עמ' 34 ש' 28-27; ש' 24-22) - בנגדו לגרסתו של אלבן לפיה ויקטור נכח בשיחה משרד (עמ' 49 ש' 21).

בנוסף, אליבא דקלרה- הייתה בשקיות שהחזקק נאשם 1 גם חבלת בלונים (עמ' 29 ש' 29), בנגדו לגרסתו של אלבן שלא ראה מוצרים נספחים (עמ' 50 ש' 11), וכן טוען אלבן כי משרד נכחה גם קלרה (עמ' 49 ש' 21-22) למראות שלטענתה לא עלתה עמו למשרד (עמ' 29 ש' 8, ש' 17-16).

עם זאת - סתיות אלה אין בבחינת סתיות מהותיות היודעות לשורש העניין הויאיל ואין נוגעת לעצם אשמתם של הנאים, וככל הנראה נובעת מחלוקת הזמן הרבה או ממקום השונה של שני עדים אלה לאורך זמן האירוע.

מהעדויות עולה כי השקיות שנטאפו בידו של נאשם 1, כמו גם הקבלה שהציג, היו בידו של נאשם 1 ונמסרו

לידיה של קלה על מנת להעריך את סכום בקופה (עמ' 49 ש' 29-30), אלה הגיעו למשרד של אלבז (עמ' 27 ש' 9; ש' 17-18) והציגו לשטרים (עמ' 1 ש' 50; עמ' 16 ש' 49).

ה גם שאלבז מעד כי השיקות נפתחו בעת האירוע ולא עקב אחריה עד למשרד (עמ' 13 ש' 50), הרי שנוכח העובדה כי עדותם מתישבת עם עדותה של קלה בנוגע לחלק הארי של תכולת השיקות, כמו גם העובדה כי אמינותם של עדים אלה לא נוגמה, לא מצאתי כי יש בכך כדי לקעקע את הריאות בעניין זה.

לא עלתה כל טענה בדבר הפלתו של נאשם 1 או סכום קודם עם מי מהם, או עם אחד העובדים, באופן יכול לערער את אמינות עדותם בעניין זה, או לעורר חשד כי המוצרים בשיקת הוחלו בשלב זה או אחר.

ציוון כי עדותו של **ויקטור** נעדרת מתיק זה, הן במשטרה והן בבית המשפט, חרף העובדה עד מפתח בנסיבות אלה, הויל וטעןתו של אלבז דרש ויקטור שלא להיות מעורב בחקירה (עמ' 14-22 ש' 55).

חרף האמור, עדין קיימות ראיות מספיקות לצורך הרשותו של נאשם 1 באירוע הגניבה.

איומיו של נאשם 2 במשרד כלפי אלבז

معدותיהם של **קלרה ואלבז** עולה כי מיד בסמוך לתפיסתו של נאשם 1, ה策ר נאשם 2 שטعن כי הוא אחיו של נאשם 1 (עמ' 15 ש' 46; עמ' 18 ש' 28).

معدותם של **דוד אלבז** עולה כי בהיותם במשרד, אינם עליו נאשם 2 בכך שאזכיר את בני משפחתו, ובכלל זה את בנו שי (עמ' 16-20 ש' 26; ש' 23).

يאמר מיד, כי המיחס לנאשם 2, כמפורט בסעיף 4 לכתב האישום, כלל לא נאמר ע"י אלבז בעדותם בבית המשפט.

זאת ועוד, אפילו היו נאמרים הדברים- הרי שאין מדובר באיומים ממשמעותם בחוק.

معدותם של אלבז עולה כי נאשם 2 אמר לו שהוא מכיר את בני משפחתו, וכי היה לו עסק בשכונת מגורייהם, וכן מכיר את בנו שי.

בנסיבות אלה, לאמן הנמנע כי אזכיר זה היה במטרה "לרכך" את אלבז על מנת שישולח לנאשם 1 על מעשיו, כפי שאף התרשם אלבז בתחילת (עמ' 1 ש' 47).

معدותם של אלבז עולה כי בעת אזכיר שמו של בנו "הריגש בזה נימה של איום" (עמ' 31 ש' 46), אך בהודעתו במשטרה אמר אלבז כי כשהיו במשרד "לא הייתה נימה של איום" (ת/16 ש' 18).

הכלכה פסקה היא כי בחינת היותו של איום ככזה - תעשה במקרים אובייקטיביות, ואין די בתחשוה סובייקטיבית של המאויום כי כרך הם פנוי הדברים (ע"פ 38/61 משה בן דוד יצחק נ' היועץ המשפטי לממשלה פ"ד טז(1) 514; ע"פ 88/103 ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 373).

דברים אלה מחייבים משנה תוקף מקום בו אף טוענתו של אלבז לא נאמר תוכן בוטה, שאינו מותיר ספק בדבר איום, אלא כי מדובר באזכור שמו של בן ג'דא (עמ' 46 ש' 31-32), בנסיבות בהן קיימת אפשרות סבירה כי הדברים נאמרו, כאמור, מטעמי חנופה.

בנוסף, חרף טוענתו של אלבז כי במשרדו נכחו עובדים נוספים - כמו **אנטולי** סגנו, **ויליאם** מנהל מחלקת הירות, הרי שאין בנמצא כל עדות נוספת המחזקת טוענתו בדבר איוםים (עמ' 56 ש' 18-24; **ת/16** ש' 5).

בנסיבות אלה, הרי שעבירה זו לא הוכחה ברמה הנדרשת בפליליים, ועל כן החלטתי לזכות את הנאשם 2 מעבירת האינויים המיחסת לו בסעיף 4 לכתיב האישום.

AIROU HENSIYA L'THACHNAH HA-MASHTRA

בכל הנוגע להתנהגותו של הנאשם 2 במהלך הנסייה לתחנת המשטרה, קיימות עדויותיהם של השוטרים שנכחו בניידת, השוטרים ששמעו את הדיווח בקשר בעת האירוע, ועדותם של דוד אלבז שהתלווה לנסייה בניידת.

מהעדויות עולה כי הסיר **אלכסנדר חייט** נהג בניידת, בעוד שאלבז ישב במושב לצדו בקדמת הרכב, והשוטרת ניקול חביב ישבה במושב האחורי לצד הנאשם 1.

לפי גרסאותיהם של חייט, ניקול ואלבז, לאורך כל הנסייה ליווה הנאשם 2 את בניידת בקטנווע.

معدותם של **ניקול חביב** ו**אלכסנדר חייט** עולה כי הנאשמים ניסו לדבר ביניהם במהלך הנסייה (עמ' 4 ש' 20-21; עמ' 10 ש' 1).

יווער, כי השוטר **חייט** מזהה את הנאשמים, אך לא יודע מי מהם ישב ברכבומי נהג על האופנווע (עמ' 4 ש' 27), ואולם השוטרת **ניקול חביב** זיהתה בבית המשפט את הנאשם 1 - כבוחר שגנב, ואת הנאשם 2 - כבוחר שטען כי הוא חברו ופתח את דלת בניידת (עמ' 9 ש' 19-20).

על פי עדותו של **חייט**, כשעצרו ברמזור אדום- ניסה הנאשם שעלה הקטנווע לפתח את דלת בניידת, שנפתחה קצרה (עמ' 4 ש' 19-24), ועל כן הוא עצמו ניסה לנסוע לאט לאחר (עמ' 4 ש' 22-23) כדי למנוע ממנו לפתח את הדלת (עמ' 6 ש' 5).

לטענתו של **ח'יט**, הנאשם שבנידת ניסה לפתח את החלון ולדבר עם הנאשם השני, וכי היה פתח קטן בחילון (עמ' 5 ש' 25-26).

בעדותו של **אלבז** שהצטרכף לשוטרים לנסיעה בנידת עם הנאשם 1 לתחנת המשטרה, הוא מאשר כי הנאשם 2 ליווה בנסעה על קתנווע את הנידת, וכי בהגיעם לצומת- פתח נאשם 2 את דלת הנידת ואמר לנאשם 1 "תצא תברחה", כל זאת בעומdam ברמזור אדום (עמ' 47 ש' 13-16).

אלבז אף מעיד כי הוא עצמו יצא מהרכב על מנת לסגור את הדלת, וחזר חזרה למושבו (עמ' 51 ש' 28).

ח'יט ואלבז העידו כי חרב פתיחת הדלת- נאשם 1 לא ניסה ליצאת החוצה (**ח'יט**- עמ' 6 ש' 9-10; **אלבז**- עמ' 47 ש' 16-17; **ת/15** ש' 24).

אלבז אף מעיד כי לא זו בלבד שנאשם 1 לא ראה כל נכונות ליצאת מהnidit (עמ' 47 ש' 16-17), אלא שמעו אותו מתנער מדבריו של הנאשם 2, ואף מעיד כי לא ראה כל פעולה פיזית יוצאת דופן מצדו של הנאשם 1 (עמ' 51 ש' 30; 29-30; עמ' 57 ש' 12, ש' 15-14).

בניגוד למסתו של ח'יט, טענת **ニיקול** בעודתה כי החלון היה סגור (עמ' 10 ש' 2), לא זכר לה כי הנאשם 1 פתח אותו (עמ' 13 ש' 21-26), וכי לאור ניסיונם של הנאשםים לדבר ביניהם- ביקשה מנאשם 1 להוריד את הראש למיטה.

כשנשאלה במפורש לעניין העובדה שאמרה לשוטרת ATI אנגל כי הנאשם 1 ניסה לפתח את החלון בנידת, ענהה שיכול להיות שאמרה זאת לשוטרת אנגל, אבל היא לא זכרת (עמ' 14 ש' 7).

ニיקול אף סותרת את מסתו של ח'יט בנוגע להתנהגותו של הנאשם 1 בעת פתיחת הדלת, כשלעצמה בעת שנאשם 2 פתח את הדלת הנידת מבחו', נאשם 1 "עשה תנואה של הולן להוציא איבר מהדלת" (עמ' 10 ש' 5-4).

מדובר בגרסה הנסתתרת בעודותם של **אלבז וח'יט**, שנכחו אף הם בנידת, ולפיה נאשם 1 לא ראה כל כוונה ליצאת ממנו.

ニיקול מאשרת בעודתה בבית המשפט כי גם בדו"ח המעצר של נאשם 1 - לא רשמה כי היה כל ניסיון בריחה (עמ' 12 ש' 32-31).

בהמשך האירוע, מעידים השוטרים **אלכסנדר ח'יט ושניר לוי** כי ראו את הנאשם 2 (על הקתנווע) חוצה את הצומת באור אדום.

על פי ח'יט, לאחר פתיחת הדלת, ראה את הנאשם על הקתנווע כשהוא "חוותך" רכבים, נסע ברמזור אדום בצומת (עמ' 5 ש' 8-6), ונמלט מהמשטרה.

بعدותם מאשר **שניר לוי** את גרסתו של חיט, ומיד כי בהגינו למקום- ראה את נאשם 2, כשהוא נושא במהירות בצומת "חוותך" לכיוון הод השרון, ועובר ברழוח אדום תוך שהוא מקלל אותו לאמור "**שם עליך זין**" (עמ' 41 ש' 12-9; עמ' 41 ש' 22-20; עמ' 42 ש' 4).

לפי תיאורו של לוי- לבש נאשם 2 חולצה שחורה, קסדה כתומה והוא לו זיפי ז肯 (עמ' 42 ש' 5, ש' 29-28; עמ' 43 ש' 14).

לאחר ריענון זכרונו, העיד **אלבז** בברם"ש כי גם שלא שמע את נאשם 2 מקלל את השוטרים, ראה כי עשה תנואה מגונה של "אצבע משולשת" באירוע (עמ' 57 ש' 20-19).

معدותם של **רס"מ שניר לוי** עולה כי שמע את דיווחה בקשר של ניקול לגבי מספר רישיון הקטנווע, אותו אף רשם אותו בזיכרון (עמ' 40 ש' 30-32), אם כי במהלך עדותו אינו זוכר אם ניקול דיווחה את המספר או שמא הגיע למקום והסביר לרשום בעצמו את מספר הרישוי של הקטנווע (עמ' 41 ש' 19).

על פי גרסתה של ניקול- היא שראתה את מספר רישיון הקטנווע עליו רכב נאשם 2, ודיווחה עליו בקשר (עמ' 10 ש' 13-10) והנידות שייכו את המספר לבני הקטנווע (עמ' 15 ש' 18).

בניגוד לעדותם של חיט ולוי, השוטרת **ניקול אינה** מעידה אודות חיצית הקטנווע את הצמת באור אדום, אלא רק כי ברח מהנידות.

معدותם של **שניר לוי** עולה כי לאחר דיווחה של ניקול בקשר, הגיע במהירות לצומת בו הייתה הנידות, ובעוודתו מאוחריה- הבחן בקטנווע שנצמד לנידת יצא אליו בritch כדי לתפос אותו או להבריחו מהמקום לאור הדיווח שרכזה לחץ מעוכב מהנידות (עמ' 41 ש' 7-1).

על פי עדותו של **אלבז**, עשה נאשם 2 "סללום" סביב הנידות, ואז החל מרדף אחריו (עמ' 47 ש' 19-18).

במקביל, טענת ניקול כי הייתה את נאשם 2 ב"מאה אחז", כרכוב הקטנווע, הויל ושמרה עמו על קשר עין רציף עמו לאורך כל הדרך, החל מיציאתו מהחנות (עמ' 11 ש' 24-18). כמו כן הייתה את נאשם 2 לפי קולו, תווי פניו, ומבנה גופו בתחנת המשטרה, למראות שהחליף בגדים לאחר האירוע (**ת/9**; עמ' 11 ש' 18-14).

בכל נסיבות אלה מצאתי כי עדויות השוטרים, כמו גם עדותם של אלבז, הינן קוורנטיות בעיקר, ומתיישבות זו עם זו.

ככל שקיים פערים בין עדויות אלה, דוגמת העובדה כי השוטרת ניקול לא דיווחה על חיצית הצמת באור אדום, הרי שאלה אינם ממשווים נוכחות היotta ישובה במסוב האחורי של הרכב, לצד נאשם 1, בעודו מחזיקה בו לבב יברח מהנידות.

מהעדויות הנ"ל שהיו סדרות ומהימנות עלי, הוכח ברמת ההוכחה הנדרשת בפליליים כי נאשם 2 הוא שרכב על הקטנווע, הפריע לשוטרים במילוי תפקידם, נהג בקלות ראש, תוך חציית צומת באור אדום, וקילל את השוטר לוי.

איום בתחנת המשטרה

מתיאור המשך האירוע מפיו של העד **אלבז** עולה כי בהיותם בתחנת המשטרה, עבר נאשם 2 במסדרון התחנה, ובראותו את אלבז אמר לעלו "אל תdag יהיה בסדר איתך" (עמ' 47 ש' 22; עמ' 57 ש' 31; **ת/15** ש' 4; **ת/16** ש' 22).

חרף העובדה כי לטענותו של אלבז היו שלושה שוטרים שהחזיקו את נאשם 2 במעמד זה (עמ' 47 ש' 22-21), הרי שרק עדותו של שוטר אחד נשמעה בעניין זה.

השוטר **בסאם נבואני** העיד כי בעת שלווה את נאשם 2 במסדרונות התחנה, ראו אדם היושב עם חולצה ועליה כתוב "יינות ביתן", ולעברו הנהן נאשם 2 אמר "חכה, חכה, אני אראה לך מה זה" (עמ' 37 ש' 17-15).

מחלוקת הנגדית עולה כי למורת שהאים הوطה כלפי ביום 24.9.09 בעת הוודעתו הראשונה במשטרה, הרי שהתלונה בಗינו הוגשה על ידו רק ביום 27.9.09 (**ת/15**), הינו כעבור שלושה ימים, למורת שלפי גרסתו של אלבז- הגיש את התלונה מיד לאחר האירוע (עמ' 53 ש' 24-20).

התרשמתי כי הזמן הרב שחלף, הוא שעומד בסיס הפער בין העדויות בעניין זה.

אפשרות סבירה היא כי ממוקם הזמן, פער של שלושה ימים בין האירוע לבין הגשת התלונה נוצר בזיכרון של העד כתלונה שהוגשה בסמוך לאירוע.

הגשת התלונה בגין איומים מצד נאשם 2 רק מחזקת את ההתרשומות, העוברת כחות השני לאורך כל עדותו של אלבז, לפיה לא ביקש "לעבות" את תלונתו ולהסביר את פניהם של הנאים.

מסיבה זו, אני אף נוטה לקבל את גרסתו של אלבז לתוכן האים הואיל ובמהלך כל עדותו הקפיד להעיד רק אודות מה שקלט בחושיו, וניכר כי הגשת התלונה כנגד הנאים אינה נוחה לו, והוא כלל אינו "שש עלי קרב".

באופן דומה, העיד בהגנותו כי נאשם 1 לא ביקש לבסוף מהニידת, וכי שמע את נאשם 1 אומר לנאשם 2 כי יעצוב את רעיון הימלטות מהニידת, וכך הקפיד להעיד כי אלו היו דבריו של נאשם 2 באיזמו עליו- משפט אחד ותו לא, שזה תוכנו.

יתרה מכך, לא מן הנמנע כי **השוטר נבואני** אשר ذכר את עצם דבר האים מצד נאשם 2, העיד לגבי המשמעות שזכר שנבעה מאיום, ולא לגבי המלל עצמו, אשר לא נחרט בזיכרון ברובות השנים.

מכל מקום, בנסיבות אלה, מדובר באוים כמשמעותו בחוק, נוכח העובדה כי מלל הדברים מרמז אודות "סיגרת חשבון" עם אלבז בהיותו המתلون בתיק נגד אחיו של הנאשם 2, כפי שהיא מובן ע"י אדם מן היישוב.

ולראיה- הן השוטר נבוני והן אלבז, שנכחו במעמד הדברים, התרשמו כי מדובר באוים לפגיעה באלבז.

גרסת הנאשמים

הכלכה פסקה היא כי הדרך בה מנהל בעל דין את עניינו בבית המשפט הינה בעלת משמעות ראייתית, Caino היהת ראייה נסיבתית (י' קדמי **"על הראות"** תש"ע-2009 (חלק רביעי) עמ' 1890).

בתיק זה ניכר חוסר מהימנותם של הנאשמים, הן בגרסתם והן בהתנגדותם המפלילה, וגרסאותיהם אינן אמינות כלל.

נאשם 1

במהלך פרשת ההגנה ביקש **נאשם 1** שלא להעיד (פרוי' עמ' 58 ש' 21).

הימנעות נאשם מלאהuid ב迈向ור הפלילי ומשמעותה, מוסדרת **סעיף 162 לחוק סדר הדין הפלילי** [נוסח משולב], **תשמ"ב-1982** לאמור-

162. (א) **הימנעות הנאשם מהעיד עשויה לשמש חיזוק למשקל הריאות של התביעה וכן סיוע לריאות התביעה במקום חדש לחן סיוע, אך לא תשמש סיוע לצורך סעיף 11 לחוק תיקון הראות (הגנת ילדים), תשט"ו-1955 או לצורך סעיף 20(ד) לחוק הלייני חקירה והעדוה של אנשים עם מוגבלות.**

לאור האמור, רשיי בית המשפט ליחס לשתיクトו זו של נאשם משקל ראייתי ממשי לחובתו (י' קדמי **"על הראות"** תש"ע-2009 (חלק רביעי) עמ' 1907).

זאת ועוד, כבר נקבע בפסקה כי סיירובו של הנאשם לענות לשאלות ולשתף פעולה עם החוקרים, כבר בשלב מוקדם של החקירה, משקפת התנגדות שאינה מתישבת עם חפות, מקרינה חוסר מהימנות, ומשקפת התנגדות מפלילה בפני עצמה (י' קדמי **"על הראות"** חלק שני, תש"ע-2009, עמ' 869).

על משמעותו הראייתי של **شتיקת הנאשם** עמד בית המשפט העליון בע"פ 2132/04 סלים קייס נגד מדינת ישראל (מיום 28.5.07 -)

"הכלל בדבר העורך הראייתי שיש לייחס לשתייקת הנאשם במשפט מבטא את האיזון הנדרש בין אינטרס חסיפת האמת בהליך הפלילי, לבין ההגנה על זכויות

עמוד 33

הנאשם מפני הפללה עצמית. לשתייקת הנאשם ניתן משקל ראוי כחיזוק למשקל ראיות התביעה וכסיוע במקום שהוא נדרש. עם זאת, השתייקת אינה יכולה לתפוס את מקום של ראיות התביעה הבסיסיות הנדרשות לצורך הפללת הנאשם. זכות השתייקת אינה גורעת מהנטול המוטל על כתפי רשותות התביעה להוכיח את אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר... עם זאת, אינטראס גילוי האמת בהליך הפלילי מורה כי יש לתת ערך ראוי יחסית לשתייקת הנאשם במשפט, ויחסיות זו מתבטאת בחיזוק ראיות המפלילות את הנאשם בביצוע העבירה...שתייקת הנאשם אינה יכולה לשמש להוכחת עובדה שבמחלוקת מקום שזו לא הוכחה אף לכואורה ביותר הראות (ע"פ 2831/95 אלבה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(5) 328, 221). לעומת זאת, שתייקתו של הנאשם עשויה להציג לראיות אחרות, המצביעות על התקיימותה של עובדה השנייה במחלוקת, כדי להגעה לרמת ההוכחה הנדרשת שלה (רע"פ 1601/91 צרפתி נ' מדינת ישראל, פ"ד מה(3) 408, 409; עניין בן גל, 148, 154). יתר על כן, כאשר עולה מראיות התביעה מסקנה מפלילה לכואורה, הימנעותו של הנאשם מהheid ולעומוד ל מבחן החקירה הנגדית מותירה את מסקנת ההפלה ללא משקל שכן, ועשוי להוביל להרשעתו (ע"פ 4600/94 חבי נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(5) 632, 617; עניין גרציאני, פיסקה 5.ד; עניין אלבה, 269, 271-270, 303, 328; ע"פ 230/84 חביבי נ' מדינת ישראל, פ"ד לט(1) 785 ".(788-789

בעניינו- מובאת גרסתו החוקית של הנאשם 1 במשטרה בלבד (**ת/1**), ולפיה טען כי הותקף ע"י אדם בחנות (**ת/1** עמ' 2 ש' 10-15), אולם מחקרותו עולה כי בגדיו לא נקרוו ואין חבלות על גופו, ואין כל תמייה לטענותיו.

גרסתו זו הופרכה כמעט גם בעדותם של **קרלה לוי** ו**דוד אלבז**, שהכחישו לחלוין כל מעשה תקיפה במעמד האירוע (**ת/15** ש' 29-32; עמ' 28 ש' 23-26; עמ' 30 ש' 22; עמ' 32 ש' 25-28; עמ' 48 ש' 10-11).

בהודעתו במשטרה, מכחיש הנאשם 1 כי התכוון לגנוב, ולטענתו- יצא לעבר הקופה הראשית בחנות על מנת לשאל שאלת בלבד (**ת/1** עמ' 2 ש' 11-12).

עם זאת, אף במהלך חלקה הארי של חקירותו במשטרה, בוחר הנאשם 1 לשמר על שתיקוב (**ת/1** עמ' 2 ש' 37 ועד לעמ' 3 ש' 67 וכן מעמ' 4 ש' 98 ועד לתום החקירה).

דברים אלה אמורים בעיקר בכל הנוגע לשאלות השניות במחלוקת, דוגמת אמצעי התשלום שברשותו, המוצרים שנתפסו ברשותו, העדר קבלה על תשלום, פתיחת דלת הנידת במהלך הנסיעה, זהותו של הנאשם 2, ועודמה.

במהלך חקירותו- הודה הנאשם 1 כי אין ברשותו אמצעי תשלום, למורת שהודה כי הוא לו ארבעה- חמישה מוצרי סימליין בשקיית בעת שהליך לקופה הראשית (**ת/1** עמ' 4 ש' 77 ועמ' 5 ש' 1-85).

משנשאל כיצד לך מוצרים לשיקית מלכתחילה, בידען כי אין ברשותו אמצעי תשלום, ענה כי שכח את הכספי, ולא הספיק להתקשר למשהו שיביא לו כסף (שם, ש' 81-86).

אף טענתו זו של נאשם 1, לפיה התקרב לקופה ראשית על מנת לבקש להתקשר לאדם שיביא לו כסף, הוαι לאין לו שיחות יוצאות במכשיר הנידי שברשותו, הופרכה כליל, שעה שהחוקר **ערן יהודה** מצין בחקירה כי בדק את מכשירו הנידי, ויש לו שיחות יוצאות בסך של 3 לפ בכריטיס הטוקמן (שם 91-94).

הנה כי כן, לא זו בלבד כי נאשם 1 נמנע מהheid בתיק, ושמר על זכות שתיקה חלקית בחקירהו במשטרה, הרי שאף הגרסה החקלאית שניתנה על ידו, נסתרה מניה וביה בגרסתם של יתר העדים, כמו גם בראיות נוספות.

נאשם 2

לעומת נאשם 1, מסר **נאשם 2** הודעתו במשטרה, והheid בבית המשפט.

יעון בגרסתו מעלה כי זו מלאה פירכות, סתיירות ואינה מתישבת עם ההיגיון והשכל הישר, כמו גם סותרת את עדויותיהם של יתר העדים.

נאשם 2 הותיר רושם נעדר כל אמינות - במיוחד נוכחות ניסינו להכחיש במשטרה כי הוא מכיר את אחיו, הלא הוא **נאשם 1 (!) (ת/2 ש' 132-124)** לאחר שהבין כי נאשם 1 הכחיש כי מכיר אותו כשרהו אותו במסדרון התנהנה **(ת/3)**.

בחינת יתר עדותו של נאשם 2 רק מחדדת את חוסר מהימנותו, ומדגימה עד כמה פתללות דרכיו.

כך, בהודעתו במשטרה- מסרב נאשם 2 לענות היכן האופנו השיך לנאשם 1, ללא כל הסבר (**ת/2 ש' 36-31**), זאת לאחר שסותר עצמו כשמייד מחד כי אין לבני משפחתו הרכב דו גלגלי ומайдר- מאשר כי לנאשם 1 יש אופנו על שמו (**ת/2 ש' 32-27**).

באופן דומה מסרב נאשם 2 לענות מתי לאחרונה ראה את נאשם 1 רוכב על האופנו, ומайдן מייד כי ראה את האופנו לאחרונה ביום ראשון- שני אך "לא זוכר" מי רכב עליו (!) (**ת/2 ש' 46-41**).

בהמשך, מתגלעת סתיירה נוספת בעניין זה לאחר שנאשם 2 מוסר כי האופנו עומד ללא שימוש הוαι והוא לו ביטוח וטسطט, וכשמעומת עם גרסתו הקודמת לפיה ראה מישחו רוכב עליו ימים ספורים קודם לכן- מכחיש שראה מישחו רוכב על האופנו (**ת/2 ש' 108-114**) ומשנה גרסתו לפיה "**אני אמרתי שלא ראיתי את האופנו בחניה**" (**ת/2 ש' 116**).

חרף העובדה כי עדי התביעה **מזהים** את נאשם 2 כמו שהגע לחנות והזדהה כאחיו של נאשם 1, יש במשרדו של אלבז ושוחח עמו, שוחח עם השוטרים והתלווה לנידית בקטנווע- נאשם 2 אינו ממסס להכחיש במשטרתו כי נסע ביום האירוע על הקטנווע, כי נכח בחנות, או כיפגש בנאשם 1 באותו יום(!) (**ת/2** ש' 71-52).

כל יסוד הוא כי ככל שיריעת המחלוקת בין הצדדים רחבה, יכול על המאשימה להפריך את גרטשו של נאשם.

בנסיבות אלה, כאשר ספק כי נאשם 2 זהה בוודאות כמו שנוכח בחנות ינות ביתן, שוחח עם אלבז והשוטרת ניקול, והתלווה לנידית שעיכבה את נאשם 1 לתחנת המשטרה, הרי שדי בהכחשתו הגורפות במשטרה לעצם נוכחותו באירוע כדי למוטט גרטשוقلיל, אפילו לא היו סימני השkar ניכרים וועלם מתוכה ברור.

התנהגות מפלילה של הנאים

התנהגות מפלילה של נאשם, גם שאינה מהווה בבחינת "הודיה", דינה - כדי ראייה נסיבתית. וכך מובא בספרו של המלומד י' קדמי -

"**הכל** הוא כי התנהגות מפלילה - כאמור: התנהגות, אשר בהעדך הסבר "תמים", מצביעת על מעורבותו של הנאים באחריות לביצועה של עבירה- הינה בעלת כוח ראייתי עצמאי לחובתו של הנאים, ובתור שכזו עשויה היא לשמש **סיווע במקום שנדרש צזה**"
(י' קדמי "על הראיות" (חלק ראשון) תש"ע-2009, עמ' 310)

בבסיס התנהגות המפלילה עומד הביטוי לתחושת האשם מצד הנאים, ומכאן כוחה כראייה נסיבתית כמשמעותה נקבע על פי נסיבותו של המקירה (י' קדמי "על הראיות" (חלק שני) תש"ע-2009, עמ' 862, עמ' 864). וכך מובא שם (כך במקורה- נב.)-

"**הכל...יש** שהתנהגות מפלילה של נאשם, שאין לה הסבר אמין ומוכיח את הדעת, די בה כראייה נסיבתית ועל אחת כמה וכמה כשליה מצטרפות ראיות אחרות, ולא גם משנה, כדי להוות בסיס להרשעה **בפליליים...הלכה פסוקה** היא, **שהתנהגוו של נאשם לאחר מעשה יכול שתאה ראייה נסיבית שעל פיה ניתן לקבוע ממצא מפליל...כל זאת כיש שתהנתגות להצביע על תחשות אשם**" (שם, עמ' 864)

בענייננו עולה שרשרת התנהגוויות מפלילות מצד הנאים, הן במהלך האירוע והן במהלך החקירה, אשר יש בהן כדי לשמש ראיות נסיבתיות המחזקות במידה ניכרת את ראיות התביעה בעניינם.

עיקר התנהגות המפלילה עולה נוכח התנהלוותו של נאשם 1 בחנות, במעמד הגניבה, עת הוצע לו **לשלם עבור הפריטים שנגנבו, על מנת שיוכל ללקת לדרכו, אולם הוא סרב.**

דברים אלה עולים הן מעדותה של השופרת **ニיקול חביב** לפיה שאלת נאשם 1 בחנות אם מוקן לשלם עבור הסchorה, אך הוא אמר שאין לו כסף, והוא לא מעוניין לשלם (עמ' 9 ש' 13-15), וכן מעדותו של **דוד אלbez** לפיה נאשם 1 הציג לו קבלה מקומתת (עמ' 45 ש' 22) וטען ששילם.

רק לאחר שהטיח בו אלbez כי לא שילם, והקיבלה לא תואמת את הפריטים- אמר לו נאשם 1 שהוא לא רוצה את הפריטים. בתגובה- דרש ממנו אלbez לעבור דרך הקופה, לשלם עבור הפריטים ואז יזכה בגנים, אולם נאשם 1 לא הסכים לשלם (עמ' 47 ש' 11-8).

אלbez חזר והuid כי אמר לנאשם 1 במשרד שילם על המוצרים ו"סגור עניין", אך הוא סרב (עמ' 46 ש' 7-6).

معدותו של **אלbez** אף עולה כי קיימים נוהלים גניבות ברור, לפיו ככל שהליך משלם את המוצרים שנטפסו- לא עושים דבר, אך אם מתעקש לא לשלם- מזמנת המשטרה (עמ' 50 ש' 18-20).

כל שכן גרסתו של נאשם 1, הרי שלכל הפחות היה נותר לבקשם של אלbez וניקול, ומשלם עבור הפריטים בו במקום כדי לישב את אי ההבנה שנוצרה ולא עומד בכלל תוקף בסירובו.

יתרה מכך, סירבו האמור לצד העובדה לפיה לא היו ברשותו אמצעי תשלום כלל, בד בבד עם עדותה של קלרה לפיה הסתכל לצדים לבדוק אם רואים אותו והקיבלה שהגיש שאינה תואמת את המוצרים בשקייה - מבססים את מעשה הגנבה ואת היסוד הנפשי.

גם כשהגיעו נאשם 2 לחנות- לא זו בלבד שלא סייע בתשלום עבור המוצרים, אלא "הגדיל לעשות" ונכח התרעתו של אלbez כי זמין להם משטרה- אמרו "אין בעיה אנחנו נשבעים 20 דקות וישחררו אותנו" (**ת/16** ש' 11-10).

העובדת שמדובר בקבלת מאותו מועד ואומה שעה של האירוע- מעדים יותר מכל כי נאשם 1 הצדיד בה מעוז מועד על מנת לטשטש את מעשה הגנבה ככל שיתבקש להציג קבלה ביציאה מהחנות.

נסיבה מפלילה נוספת היא כניסה של נאשם 2 לחנות מיד בסמוך לתפיסתו של נאשם 1 בכך, באופן המעיד כי נכח בקרבת מקום והמתין לנאשם 1 עם הקטנווע, ומחזק את החשד כי היה בכוונתם לגנוב את המוצרים ולהימלט מהמקום.

העדר הסבר סביר לכך, והכחשתם של הנאשמים עובדה זו, מחזקים אף הם חשדות אלה.

בנוסף, מעדותו של השופר **בסאם נבואני** עולה כי מיד עם מעצרו של **נאשם 2** בתחנת המשטרה- הערים האחראן קשיים בונגע ליזיהו.

בעניין זה טען נאשם 2 כי אינו יודע את מספר תעודה הזהות שלו, והוא אינה ברשותו, דבר שהצריך ערכות עמוד 37

בדיקות מופוטאץ' בעניינו (עמ' 37 ש' 13-10).

במהלך, סרב נאשם 2 להראות לחוקר ערן יהודה את השיחות הנכנסות והויצאות בטלפון שלו (**ת/2** ש' 93-94).

machomer hachkira uolah ci cshnafgasho b'msdron ha'tchuna, chraf ha'uvoda ci na'am 1 hakhis ci m'kher at na'am 2 amar lo na'am 2 be'uboro lido 'shla yadag, ha'el basder'i vci 'la heila kolom' (**ת/3**).

mashnashal le'gvi tenuat ha'alibi shetun be'uni'no shel nir kovzeman, ai'mu tenuan ci hova b'yom ha'irou, m'serb na'am 2 le'unot ul'ek ba'open tamoh, v'shaino matishab um tenuah b'davar chafuto (**ת/8** Sh' 1-5).

chraf tenuat ha'alibi shetun na'am 2, ha'uvoda ci lifi gershto hoo kel ha'ut be'bito b'יחד um horio v'achio, nmnu' horio lag'ay hachkira b'mshatra v'lamta grasa zo, chraf pniyot chozrot v'neshnot alihem be'uni'zo (**ת/7; ת/13 ת/10**).

dbrim ala nco'niim b'kol ha'ngav **לעד ניר קובזמן** le'gvi tenuat alibi, lifia ha'gm shel la n'usa' f'uolot hachkira la'atru, har'i she'ha ul na'am 2 להביאו מטעמו le'udot, b'mshatra ao b'beit ha'mshaf, chraf machdala shel ha'mshatra, m'kom bo tlo'iyim v'uomdim ngado ha'ashmot b'felili'im.

cmoba b'spuro shel ha'mlomed k'dumi be'uni'zo, har'i sha'i ha'bat udim li'tamica b'tenuat ha'alibi, פוגעת בגרסת האLIBI, ha'gm shalgava motel ulio netil ha'bat ha'reiatot vla netil ha'skenou (i' k'dumi "על הריאות" (chuk shni) Tsh"u-2009, Um' 857-858).

lmotor le'zayin ci h'mnu'ot zad mahbata ud r'lonenti, she'ha b'ido shel zad le'havi'ao le'udot, fu'ulat af ha'ia le'chizuk ha'grasa ha'mfilila cnegdo, v'cpfi smoba b'spuro shel i' k'dumi (chuk rbi'ui, Um' 1894)-

"...ואילו בע"פ 1523/05 (פלוני) נאמר: "...הכללו הוא כי הימנוות של נאש
מלצמן .. עד הגנה אשר נוכח גרטשו .. צו ההיגיון הוא כי עדותם תתרום לבירור
האמת, פועלת לחובתו..."

b'nisivot ala, nmnu na'am 2 malhavia metu'omo at horio v'at chivo, sh'aliyim n'smact tenuat ha'alibi ha'mava'a at b'sis ko ha'gantzo, kel zat m'beli shiynatan kl ha'sbar sbar le'machdal zo.

le'picr, ish ha'hinach ci lo ha'i mobaim udot ala, hiyta udot chobato shel na'am 2, v'moshom kr nmnu mahbabatam.

gam ha'tbiva la'ha'ida udim r'lonentim, v'bcoll zo at antoloi v'iktor, lmrorot she'ala ma'voim ud'i m'petach, o'lom b'makrha zo ha'bo'ao ra'iyot m'spikhot b'cdi le'b'st at uvodot ctav ha'aisom, como gam ha'uvoda lifia be'uni'no shel

ייקטור ניתן הסבר לכך מפיו של אלבז.

זהויות הנאשמים

חרף ניסיון של באי כוח הנאשמים לעורר ספק בדבר זהויות של הנאשמים, הרי שלאור העדויות והראיות - לא יותר ספק בדבר זהותם של הנאשמים כמו שביצעו את המיחס להם בכתב האישום, זהותם הוכחה מעל לכל ספק סביר.

ה גם שלטענת מרבית העדים חשב רוכב האופנו קסדה (**אלכסנדר חייט** - עמ' 6 ש' 24; **ניקול** - עמ' 15 ש' 31-32; **שניר לוי** קסדה כתומה - עמ' 42 ש' 29-28), הרי שמהעדויות עולה כי אדם זה הוא שנכח בוחנות בעת האירוע לצד נאשם 1, והזדהה **אחיו**, ובהמשך נסע לצד נידת המשטרה.

השותרת **ניקול חביב** דיווחה בקשר המשטרתי, בזמן אמת, את מספר הרישוי של הקטנוע עליו רכב נאשם 2, וambilior עם קצין המודיעין ניסים בן אריה עליה כי מדובר בקטנוע השיר **לנאשמים** (עמ' 10 ש' 15-16).

יתרה מכך, לאחר שהובא נאשם 2 לוחנת המשטרה, נערכה לו בדיקת מורפומטרית, ממנה התבררה זהותו (**עדות נבואי** - עמ' 37 ש' 13-10), בדיקה שאף נערכה לנאשם 1 (**עדות ניקול** - עמ' 11 ש' 8-10).

השותרת **ניקול חביב** מעידה במפורש כי זהתה בוחנה את נאשם 2 ב"מאה אחוז", למורות שהחליף בגדים, לפי **קלו**, מראה **פניו, גובהו ומבנה גופו** (עמ' 11 ש' 18-14, ש' 20), וגם בבימ"ש מזהה את נאשם 1 כבחור שגנב ואת נאשם 2 כמו שפתח את דלת הנידת (עמ' 9 ש' 20-19).

בנוספ, העד **דוד אלבז**, שהטלוה אף הוא לנסיעה בניידת, הצבע בית המשפט על **נאשם 1** כמו שגנב את הפריטים (עמ' 47 ש' 5).

בהת�תו במשטרה מזהה אלבז את רוכב האופנו **נאשם 2**, כמו שאיים עליו קודם לכן בוחנות (**ת/15** ש' 15-16).

יובהר כי גם **שקלרה לוי** אינה מסוגלת **להזהות** מי מהנאשמים בבית המשפט (עמ' 29 ש' 2-1), הרי שמעידה כי בחור שנטפס בוחנות ה策רף בחור נסף עם קסדה שהזדהה אחיו, וכי ראתה שניהם עלו ביחד עם מנהל הסניף וסגןו למשרד (עמ' 29 ש' 15-17; עמ' 34 ש' 26-27).

בנקודה זו מאשר **דוד אלבז כי נאשם 1** עליה איתו למשרד וכי לאחר מכן ה策רף גם **נאשם 2** שהזדהה אחיו, והוא אף **זיהה את הנאשמים** (עמ' 46 ש' 10-6; עמ' 47 ש' 1-2; עמ' 56 ש' 29-28).

אף תיארו של **נאשם 2** לאור הירוע הינו קוהרנטי ויחיד, מקום בו הוא **השוטר שניר לוי** והן **השוטרת ניקול חביב** תיארו אותו כמי שלבש באירוע **חולצה שחורה** (**ת/9**; עמ' 42 ש' 5), תוך שימוש לב Ci מדבר בשוטרת שנכחה בתחילת אירוע.

בנוסף, תיארו השוטרים **שניר לוי** וערן יהודה את **נאשם 2** כבעל **זיפי זקן** (עמ' 42 ש' 28-29; **ת/2** ש' 20) וכן **דוד אלbez וניקול** תיארו Ci לבש **מכנסיים קצרים** בחנות ולאחר מכן החליף **למכנסיים ארוכים** כשהובא למשטרה (עמ' 47 ש' 31-32; **ת/9**; **ת/16** ש' 30).

אף ניסיון זה לטשטש את זהותו של **נאשם 2** ואת חלקו באירוע, חרף העובדה Ci נצפה בחנות באירוע ע"י עדות התביעה, שוחח עימם ואף נצפה על הקטנווע ומתלווה בנסעה לתחנת המשטרה, כמו גם נצפה ע"י השוטר **שניר לוי** בצומת ונמלט מהמקום תוך חציית צומת באור אדום- מעידה על עדות המצח של **נאשם 2**, ועל Ci אין מORA הדין עליו.

יעור Ci מעדותו של אלbez ניכר Ci אין לו רצון להכפייש את שם של הנאים (עמ' 55 ש' 31-32 ועמ' 56 ש' 1).

למרות שניסו הנאים להרים על חוקרי המשטרה, באופן לפיו כביכול הנאים לא זיהו זה בתחנת המשטרה, העריכו הנמירות של **נאשם 2** לפיון הוא אינו האדם שזכה בחנות וליזוה את הנידית בקטנווע, הרו' שעלה בידיה של המאשימה להוכיח את זהותם, כמו גם חלקו של כל אחד מהם, ברמת הוודאות הנדרשת בפליליים.

מחדי חקירה

ה גם שאשמתם של הנאים הוכחה מעל לכל ספק סביר בנסיבות אלה, הרוי שטיק זה לוקה במחדלי חקירה רבים.

נעדר תיעוד ראוי מצד השוטרים שהגיעו למקום הירוע:

הסיר אלכסנדר חייט מאשר Ci לא מילא דו"ח פעולה מיד לאחר הירוע, אלא רק כעבור 6 ימים, הוואיל ואז הייתה לו משמרת לראשונה לאחר הירוע (עמ' 6 ש' 11-16).

במצר שמי לא נמצא לנכון לציין את הפרט המהותי ביותר - הינו שמו של המועל (!) (עמ' 8 ש' 21-15).

מעדותה של השוטרת **ניקול חביב** עולה Ci לא מצאה לנכון לרשום בדו"ח הפעולה שלה, כמו גם במצריהם שכתבה לגבי הירוע, את סירובו של **נאשם 1** בחנות לשלם עבור הפרטים וטענתו Ci אין לו כספ, וכן לא רשמה

כי נאשם 2 טען שהוא חברו (עמ' 12 ש' 8-3).

עוד עולה מעדותה כי לא רשמה שנאים 1 היז עצמו כشنפתחה דלת הנידית עם' 12 ש' 10-9) ובדו"ח המעצר כלל לא אזכרה אודות ניסיון ברירה (עמ' 12 ש' 31-32; ג/1).

معدותה של ניקול אף עולה כי לא כתבה שהתקשרות לקצין המודיעין בן אוריה לברר את זהות בעל הקטנווע (עמ' 14 ש' 32-עמ' 15 ש' 1), וחו"ר מכר- לא הוצא דו"ח מסוף בכתב לגבי בעלות הקטנווע מטעמים טכניים (עמ' 15 ש' 17-26).

גם המשך ניהול תיק החקירה לוקה במחדים משמעותיים ומהותיים:

معدותה של **קלרה לוי** עולה כי במהלך החקירה לא נערך לה מסדר זיהוי על מנת לזהות את הנאים (עמ' 33 ש' 29-28) וכן לא נשאלת במשטרה לגבי תיאור בגדייהם בחנות (עמ' 33 ש' 30-31), כאשר גם הסיר **חייט** מאשר כי לא נערך לו מסדר זיהוי בנוגע למי מהנאומים (עמ' 7 ש' 22-23).

معدותנו של השוטר **ערן יהודה**, עולה כי למראות שחקר את נאשם 2 וזה טענת **אליבי** לפיה שהוא עם חבר בשם **ניר קובזמן** - לא זומן את עד זה לעדות (עמ' 20 ש' 31-26).

רס"ב יוסף קטש מאשר במפורש בעדותו כי לא נעשתה כל פעולה חקירה בתיק על מנת לזמן את ניר קובזמן לעדות (עמ' 39 ש' 33-29), חרף העובדה כי מדובר בטענה עלייה נסמן קו הגנתו של **נאשם 2**.

בנוסף, אישר **ערן יהודה** כי לא ערך עימות בין דוד אלבז לנאים 2 (עמ' 21 ש' 8-7), לא שלח שוטר לחנות על מנת לתפוס את מצלמות האבטחה במקום (עמ' 21 ש' 11-9), לא ביקש את יומן האירועים של חייט מהעירייה, ולא ביקש לקבל לידי את דו"ח הפעולה של הסיר **חייט** (עמ' 21 ש' 22-12).

יוסף קטש אינו יודע אם נערך עימות בין הנאים לדוד אלבז (עמ' 40 ש' 2-1), ואינו יודע מדוע לא נערך מסדרי זיהוי בתיק (עמ' 40 ש' 4-3).

כמו כן הוא מאשר כי לא נערך בבדיקה בחנות על מנת לצלם את קו הקופות (עמ' 40 ש' 6-5), ולתעד את מקום הקופה הראשית, ואינו זכר מודיע לא נערך חיפוש בבית הנאים (עמ' 40 ש' 7-8).

אודות הימנעות מעריכת חיפוש בדירות של הנאים גם מעדותו של השוטר **בسام נבואני**, לפיה בעת עיכובו של נאים 2 מחייב לצורך חקירה, לא ערך חיפוש בביתו, לא בדק האם קיימים אופנווע או קטנווע בחצר הבית, והאם מנוע הקטנווע חם צפוי לאחר נסעה (עמ' 38 ש' 2-8).

טענתנו מחדים אלה נבעו מכך שנשלח לבצע את העיכוב מבלי שקיביל פרטיים אודות האירוע בגין מבצע

העיכוב (שם).

למעשה, המחדל החקירתי החמור ביותר בתיק זה נוגע לתיעוד מצלמות האבטחה בוחנות, שאין מציאות בתיק החקירה.

معدותו של **אלבז** עולה כי בוחנות קיימות שלוש מצלמות המתעדות את אזור הקופות, ובכלל זה את מקום האירוע, וכי הסרטונים נשמרים עד 90 ימים (עמ' 51 ש' 24-25).

לטענתו, מסר **לחוקר בני נחמן** (האחראי על תיק החקירה- ראו: עמ' 21 ש' 4) כי הוא אינו מסוגל להעתיק את הצילומים לדיסק, מטעמים טכניים (עמ' 51 ש' 23-16) אולם חרב האמור- לא הצעה המשטרה לעזרה בהליך הורדת הסרטונים ע"י אנשי מקצוע מטעמה (עמ' 47 ש' 29-25; עמ' 55 ש' 3-1).

לטענתו של אלבז הוא עצמו צפה בסרטים אך לא מסר על כך עדות במשטרה לאחר שנאמר לו שלא דיסק לא ניתן לגבות את עדותו בעניין זה (עמ' 52 ש' 4-1).

באופן זה, ונוכח הזמן הרב שחלף, אבדה את הראיות החשובות והעיקריות בתיק.

עם זאת, אין במחדלי החקירה האמורים כדי לכרטסם בראיות התביעה ובעדויותיהם של עדי התביעה, אותם מצאתי מהימנים ואמינים, שעדויותיהם קוהרנטיות ומתיישבות זו עם זו.

9. אשר על כן ונוכח כל האמור, הריני מרשעה את הנאשמים במינוים להם בכתב האישום, ומזכה את נאשם 2 מעבירות איוםים שבסעיף 4 לכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ב אדר ב תשע"ד, 24 ממרץ 2014, במעמד הצדדים.